UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

5
ЛИПНЯ
Число
No 27

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLV VOL. XLV

JULY 5, 1973

✝

ВЛАДИКА-ІСПОВІДНИК ВІРИ

Преосвященний
Василь Величковський
Єпископ Луцький,

довголітній в'язень советських тюрем та каторжних таборів, упокоївся в Бозі в суботу, 30 червня 1973 р. проживши 70-років.

Похорон Владики-Ісповідника відбувся в четвер, 5 липня з катедральної церкви св. Володимира й Ольги в Вінніпезі при участи українських Владик, численного духовенства та вірних.

Ширшу згадку про похорон Владики Василя помістимо згодом.

ВІЧНА
ЙОМУ
ПАМ'ЯТЬ!

КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА В КАНАДІ

В понеділок, 25 червня прибула в відвідини до Канади королева Єлисавета II та князь Филип. В Торонто на летовищі їх привітав ґенеральний ґубернатор Р. Міченер, прем'єр П. Трюдо та інші представники федерального та провінційних урядів та різних установ та організацій. На летовищі було теж понад 60,00 осіб, які прибули, щоб привітати королівську пару.

В часі бенкету, виданого в честь королівської пари в Торонто виступали хорові та танцювальні ансамблі сорок різних національних груп числом 1400 осіб, між ними теж українські танцюристи. В часі бенкету, що в ньому взяло участь прибл. 1,500 осіб, королева сказала, що вона є радше символом та лучником між Канадою та країнами Коммонвелту, як справжньою канадською королевою: Королева висловила своє признання канадцям за те, що плекають демократичного духа та дозволяють канадцям різного національного походження плекати й розвивати свою культуру.

Кромі Торонто, королева відвідала різні міста в Онтаріо.

Вона побувала теж в Принс Едвард Айленд, який відзначував своє сторіччя. Досі королеву вітало вже понад один мільйон канадців, що приходили привітати королеву в різних канадських містах.

Після відвідин Принс Едвард Айленд, королівська пара відвідає Саскачеван та Алберту, де королева відкриє офіційно Калґарський стемпід.

Після того королева повернеться до Англії й прибуде до Канади знову на 31-го липня, щоб взяти участь в конференції прем'єрів країн Британського Коммонвелту. Тоді королева буде в Оттаві від 31 липня до 5-го серпня.

В Манітобі НДП повернулася до влади

В провінційних виборах у Манітобі, що відбулися в четвер, 28 червня вибрано знову більшість послів партії НДП. На 57 послів партія НДП дістала 31 послів, проґресивні консервати 21 та лібералі 5 послів.

В час ров'язання Манітобської леґіслятури партія НДП мала 29 послів, проґресивні консервати мали 20 послів, лібера́ли 4, партія суспільного кредиту одного, два посли були незалежні, а одна посольська округа була без посла.

На 597,008 управнених до голосування манітобців голосувало в теперішних виборах 78%. Дотеперішний прем'єр Ед Шраєр заповів, що він проголосить склад нового провінційного кабінету в половині липня.

Л. Брежнєв відвідав Францію

Секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв, після відвідин США, полетів до Франції, де відбув триденні розмови з французьким президентом Дж. Помпіду. Поїздка Брежнєва до Франції не була плянована заздалегідь, він приїхав на особисте запрошення Помпіду. Розмови між Брежнєвом та Помпіду відбулися в надзвичайно сердечній атмосфері. Докладних подробиць переговорів не проголошено, але загально політики вважають, що Брежнєв своїми відвідинами в Франції хотів виявити окреме вдоволення СССР з того приводу, що Франція викинула головну кватиру европейського оборонного союзу НАТО та що Франція задержує невтральність у відношенні до політики великодержав — США, СССР та Китаю, які мають між собою різні розходження.

До чого договорився Брежнєв у США

СССР СТАРАЄТЬСЯ УЗГІДНИТИ СВОЮ ПОЛІТИКУ ІЗ ПОЛІТИКОЮ США

Восьмиденний побут секретаря центрального комітету СССР у США розпочався передусім великою ввічливістю Брежнєва не лише в відношенні до американського президента Р. Ніксона, що його гостем був Брежнєв, але й до всіх американських міністрів, сенаторів, представників промисловости та банків та зустрічних американців, що з ними зустрічався Брежнєв.

Якщо йдеться про конкретні висліди цеї, будь-що будь, історичної зустрічі політичних керівників двох могутніх держав, то їх проголошено в офіційному комунікаті. Чи були ще й які інші договорення, поза проголошеними публічно, а певно, що такі були, то їх, покищо, публічно не проголошено.

В ділянці культури продовжено існуючий договір на дальших шість років. Договір предбачує виміну театральних, танцювальних та музичних ансамблів, торговельних виставок та виміну учнів мистецьких та музичних шкіл з можливістю їх поширення. Обі держави погодилися поширювати в США совєтський журнал „Совєтське життя" та американський журнал „Америка" в СССР, покищо числом 62,000 примірників, а від 1-го грудня 1976 року числом 82,000 примірників. Журнал будуть роздавати даром на різних виставках, що їх у США та СССР влаштовуватимуть обі країни. Представники обох держав погодилися, що не будуть стягати прибуткових податків від громадян, які провадять свої підприємства в другій державі, тобто від совєтських громадян у США, а від американських у СССР. Цю умову мусить ще затвердити американський сенат.

США та СССР будуть себе інформувати взаїмно про вигляди на збір збіжжя, щоб кожна держава (в цьому випадкові США), була поінформована, як виглядає будучий збір збіжжя в союзника та могла, відповідно до того, переводити свої засіви. Минулого року США були заскочені великим запотребуванням збіжжя в СССР й через те в США виникли різні труднощі із закупом збіжжя та його доставою до СССР.

Обі держави погодилися обмінюватися інформаціями з досліду морів, зокрема якщо йдеться про інформації, що відносяться до впливу морів на погоду, до життя морських рослин і дослідів морів.

31 жовтня цього року обі країни відкриють у столицях другої держави свої торговельні представництва та будуть старатися створити спільну американсько-совєтську торговельну палату, що її завданням буде збільшити торговельні обороти між обома країнами.

Атомні спеціялісти обох країн будуть старатися використати енерґію, витворену зривами водневих бомб для виробу електрики. Для того обі держави дадуть можливість науковцям обох держав користуватися відповідними урядженнями та користати із вислідів студій атомних фахівців.

Обі держави будуть обмінюватися інформаціями в ділянках залізничого, летунського та міського транспорту, при чому США сподіваються здобути інформації відносно транспорту в підбігунових околицях та в великих містах, а СССР відносно перевозу товарів та сировців новою методою, стосованою в США.

США та СССР погодилися дати дозвіл на відкриття представництв десяти американських банків та тор-

(продовження на стор. 8.)

Є. СВЕРСТЮК ЗАСУДЖЕНИЙ НА 7 РОКІВ

КҐБ ЗНУЩАЄТЬСЯ НАД В'ЯЗНЯМИ

Ню Йорк. (Пресова служба ЗП УГВР). З України наспіли додаткові інформації про долю літературного критика Євгена Сверстюка. Його, подібно як і Івана Світличного, засудили не на п'ять, але на сім років ув'язнення суворого режиму та на п'ять років заслання. Івана Дзюбу, згідно з нашими попередніми повідомленнями, засудили на п'ять років ув'язнення, без додаткових років заслання. Треба згадати, що стан здоров'я Дзюби є дуже незадовільний.

Українські політичні в'язні, що перебувають в концентраційних таборах Мордовської АРСР, є наражені на постійні переслідування в'язничними властями. І так в жовтні 1972 р. довголітнього в'язня Івана Ільчука, кол. учасника визвольного руху, органи КҐБ намагалися отруїти горілкою, що її буцім то одержав один із в'язнів в день своїх уродин. Про Ільчука відомо, що він народився 1925 р. в Луцьку, а 1948 р. був засуджений на 25 років ув'язнення. Іншого українського політв'язня, Дмитра Верхоляка, засудженого ще при кінці 1940-их років на 25 років ув'язнення, серйозно хворого на серце, відібравши йому статус інваліда, посилають на важкі роботи. Причина в тому, що він відмовився написати засуджуючу заяву про своє минуле. В 1969 р. Верхоляк підписав в таборі петицію в обороні репресованого російського поета, А. Ґінзбурґа. Верхоляк — колишній студент медицини.

ЗБІЛЬШИЛОСЯ ЧИСЛО КАНАДСЬКИХ ІМІҐРАНТІВ

Протягом перших трьох місяців 1973-го року збільшилося число іміґрантів до Канади на 12%. В тому часі прибули до Канади 26,283 іміґранти в порівнанні із 23,567 іміґрантами в тому самому часі минулого року. Найбільше іміґрантів, бо 4,091 прибуло із США, 3,127 осіб прибуло з Англії, 1,931 з Портуґалії, 1,641 із Гонґ Конґ, 1,369 з Індії, 955 з Джамайки, 888 з Греції, 844 з Італії, 750 з Шотландії, а решта прибули з інших країн.

Китай зірвав водневу бомбу

Комуністичний Китай проголосив, що зірвав водневу бомбу, яка має служити для оборонних цілей та яка, рівночасно буде зірванням „атомного монополю" великодержав. Заява китайського уряду, проголошена китайським радієм, була лише потвердженням вісток про зрив атомної бомби, що їх подали атомні аґенції різних країн. Американська атомна аґенція проголосила, що зірвана китайська атомна бомба мала розривну силу, рівну двом до трьох меґатонів, тобто двом до трьох мільйонів тонн динаміту. Проти зриву атомної бомби протестували Японія, Нова Зеляндія та Австралія, на яких терен впав атомний пил зі зриву бомби.

Комуністичний Китай та Франція не підписали світової умови про незривання атомних бомб у повітрі. Таку умову підписали всі інші держави, із США та СССР включно.

Обмежують свободу рухів туристам

У зв'язку з відвідинами чужинецьких туристів деяких купелевих місць у СССР совєтська поліція загострила контролю туристів, які користуються купелевими місцями в більших містах СССР. Вправді в СССР вже від довшого часу існували приписи, які обмежували право чужинецьких туристів купатися лише в означених місцях, але на практиці того ніхто не додержувався. Тепер поліція в околиці Москви поусувала туристів із купелевих місць, які призначені лиш для совєтських громадян. Совєтській поліції йдеться про те, щоб туристи не купалися разом із совєтськими громадянами та не зустрічалися з ними.

Фідель Кастро їде до Югославії

Кубинський диктатор Фідель Кастро проголосив, що, на запрошення югославянського президента Б. Тіта, вибирається в відвідини до Югославії. Кастро ще не проголосив, коли він туди поїде. То будуть перші відвідини Кастра в Югославії.

„Українські Вісті" в четвер, 19 липня не вийдуть. В той час працівники нашої газети матимуть літній відпочинок. Чергове число опісля вийде в четвер, 26 липня. 19 липня „УВісті" не вийдуть

Коротки вісти

✢ **Канадські фабрики** літаків, які брали участь у міжнародній летунській виставі в Парижі, заключили умову на доставу різних летунських устаткувань та прирядів вартости шість мільйонів долярів.

✢ **Фабрика морських** суден у ст. Джон, Ню Фаундленд, дістала замовлення на побудову чотирьох суден для перевозу нафтової ропи, поємности 37,000 тонн кожний. Кошт побудови чотирьох суден: 70 мільйонів долярів.

✢ **Нафтова промисловість** Канади видала протягом минулих 25 років бл. 19 мільярдів долярів на розшуки за новими зложжями нафтової ропи. В минулому році видано на цю ціль бл. 1.8 мільйонів долярів.

✢ **Протягом перших трьох** місяців цього року канадські туристи, що виїздили поза Канаду, видали 297 мільйонів долярів більше, як в Канаді видали закордонні туристи. Найбільше грошей, бо 277 мільйонів долярів канадці видали протягом перших трьох місяців цього року в США.

✢ **В 1972 році було** в Алберті 1,112,338 штук рогатої худоби, призначеної на заріз, що становило 39% всеї рогатої худоби, призначеної на заріз, у цілій Канаді.

✢ **Торговельна компанія** „Сейфвей" має в Канаді 269 крамниць, з того 21 крамниць в Онтаріо, а решта на Заході Канади й у них працює 14,000 осіб, що в минулому році заробили 84 мільйони долярів.

✢ **В 1970 році було** в цілому світі 829 випадків хвороби чуми, в 1971 р. 958 випадків, а в 1972 р. 1738 випадків. Колись в Україні пошесть чуми забирала дуже багато жертв.

✢ **У США є понад 4,000** осіб, що мають понад 100 років життя.

✢ **СССР вистрілив** у міжплянетні простори 560-ого сателіта „Космос", якого завданням є переводити спеціяльні розслідування в міжплянетних просторах. СССР вистрілює сателіти Космос від 1962 р. Їхнє завдання та їх висліди вдержується в таємниці.

✢ **В Австралії зголошено** 400 проєктів на новий австралійський гимн, який має заступити вживаний досі англійський гимн „Год сейв да Квін" та 2,000 проєктів на новий австралійський прапор. Австралія хоче бути зовсім незалежною від Англії.

✢ **Шведський парлямент** ухвалив нову конституцію, на основі якої прем'єра буде призначувати не король, який і залишається надалі, але провідник („спікер") парляменту.

✢ **Франція заповіла,** що з днем 30 червня перестане платити членську вкладку до Південно-азійського союзу СЕАТО. Франція платила річно до СЕАТО 720,000 долярів, що становило 13.5% її бюджету. Одначе Франція не заявила, чи вона з СЕАТО виступає.

✢ **Американське** летунство хоче вибудувати на островах Алеутах сітку радарних станцій коштом 60 мільйонів долярів.

✢ **США зірвали в стейті** Невада під землею атомну бомбу силою одного мільйона тонн динаміту. В віддаленому на 110 миль місті Лос Веґас чути було зрив, але не було ніяких пошкоджень.

✢ **В Ізраїлі зросли** від 1 січня цього року ціни на 11%. Ізраїльський уряд ухвалив заморозити ціни на 90 днів.

✢ **Число сільських** господарств у Західній Німеччині зменшується щорічно на 40,000 сільських господарств, або на 3% всіх існуючих сільських господарств у Західній Німеччині.

✢ **Американські** астронавти, які щойно повернулися з чотиротижневої подорожі в міжплянетні простори, зустрілися на посілости президента Ніксона в Сан Клементе, Каліфорнія, з президентом Ніксоном та Л. Брежнєвом, який перебував якраз там. Оба державні мужі цікавилися дуже переживаннями астронавтів в часі їхнього польоту.

✢ **СССР збудував першу** атомну електростанцію на острові Кола в підбігуновому крузі. Ця найдальше на північ висунена атомна електростанція почне частинно працювати тепер, а вповні після закінчення другої частини споруди, в 1975-ому році.

✢ **Майже зовсім осліплий** 90-річний президент Ірляндії Е. де Валера, який ціле своє життя присвятив боротьбі за визволення Ірляндії від англійського володіння, перейшов на пенсію. Він був президентом Ірляндії протягом 14 років. Тепер він перейшов жити зі своєю 95-річною дружиною до католицького дому для пенсіонерів.

✢ **На Південному бігуні є** стільки льоду, що, якби ним покрив цілу Землю, то Земля була би вкрита верствою, грубою на 120 стіп.

Лорентійський парк на північ від Квебеку є багатий в цятковані пструги. В багатьох озерах, що обнимає 4,000 квадратних миль, є багато озер із пстругами. Зацікавлені риболовці можуть дістати інформації в відділі туризму Квебеку.
Фото: Відділ квебекського туризму

ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

15 липня

ЛИСТ ДО РИМЛЯН: зач. 93

Брати, визволившися від гріха, ви стали слугами праведности. По-людськи говорю задля немочі вашого тіла. Бо як ви віддавали ваші члени в службу нечистості і беззаконню на беззаконня, так тепер віддайте ваші члени в службу правді на освячення.

Бо коли ви були слугами гріха, були без праведности. Яку ж користь мали ви тоді? Того тепер соромитеся. Бо кінець того смерть.

А тепер, визволившися від гріха і ставши слугами Божими, маєте вашу користь на освячення, а кінець — життя вічне.

Бо заплата за гріх — смерть, а дар Божий — життя вічне в Христі Ісусі Господі нашім.

СВ. ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 25

У той час, коли Ісус увійшов у Капернаум, приступив до нього сотник і благав його, кажучи: „Господи, слуга мій лежить дома розслаблений і дуже мучиться". А Ісус сказав йому: „Я прийду й уздоровлю його".

А сотник відповів і сказав: „Господи, я негідний того, щоб ти увійшов під мою покрівлю; промов тільки слово, та й подужає мій слуга. Бо і я людина підвладна, маю під собою воїнів і кажу: Иди і йде; а іншому: Прийди — і приходить; і слузі моєму: Зроби це — і зробить".

Почувши так Ісус, здивувався і промовив до тих, що йшли за ним: „Істинно, кажу вам, навіть в Ізраїлі в нікого не найшов я такої віри. То й кажу вам, що багато прийдуть від схід - і захід-сонця і засядуть із Авраамом. Ісаком і Яковом у царстві небеснім, а сини царства будуть вигнані в темряву надворі; там буде плач і скрегіт зубів".

І сказав сотникові Ісус: „Іди, нехай тобі станеться, як ти увірив". І подужав слуга тієї години.

ПОГАНИН, ЩО СВОЇМИ ЧЕСНОТАМИ СОРОМИТЬ І СУДИТЬ ХРИСТИЯН

о. В. Л.

Четверта неділя — Євангелія від Матея 8, 5 — 13 (зач. 25)

1. — У Христових часах св. Земля находилася під пануванням римлян. Ті горді завойовники поводилися з жидами дуже безоглядно: стягали з них тяжкі податки і мита, грабили не тільки країну, але важилися навіть ограблювати святиню з її скарбів. Вони погорджували жидами. Одначе найбільше дошкулювали жидам тим. що висмівали їхній релігійний закон і звичай. чим ображували релігійні почування, сильні і вразливі у жидів.

Як тяжко було жидам нести ту кормигу видно з того, що вони вкінці підняли розпучливе і очайдушне повстання проти римлян, у якому були цілковито розгромлені. Римляни збурили столицю Єрусалим, спалили святиню, а тих, що не згинули від римського меча і голоду, гурмами виселили зі св. Землі як бранців по інших краях держави. Жиди поступили згідно з навчанням їхнього релігійного мудреця: Краща смерть. чим гірке життя (Кн. Сіраха 30, 17).

2. Поміж бутними і самовільними римськими урядовцями і військовими старшинами, які дошкульно давалися взнаки жидам, „білим круком" являється капернаумський сотник, що про нього ми чуємо в Євангелії четвертої неділі по Зісланні Св. Духа. Той безіменний сотник обходився по-людяному з жидами. Як жиди поручували його Христові, то говорили про нього: Він гідний, щоб ти йому це вчинив, бо любить наш нарід і збудував нам божницю (Лк. 7, 4 - 6). Йшлося про те, щоб Христос уздоровив хворого слугу сотника.

Та найкраще поручив себе Христові сам сотник. Жиди, поручаючи сотника Христові, назвали його „гідним". Але, як Христос спрямував себе до дому сотника, щоб уздоровити його слугу, сотник вийшов назустріч Христові і сказав до нього: Господи, я не гідний, щоб ти входив під мій дах: скажи тільки слово, а мій слуга одужає (Мт. 8, 8).

Глибока покора римського сотника, його сильна віра в Христа — чудотворця і його любов до звичайного слуги так зворушили Христа, що Христос здалека уздоровив хворого слугу сотника, а самого сотника похвалив за його віру: Направду, кажу вам, навіть в Ізраїлі я не найшов такої віри (Мт. 8, 10).

3. Безіменний римський сотник здобув собі неабияке ім'я за свої високі чесноти. Його шляхетну особу увічнили євангелисти, записуючи в теплих словах його поведінку супроти Христа, супроти чужого йому народу і супроти його слуги. А Західня церква ще більше увічнила його, бо прийняла за молитву перед св. Причастям слова віруючого і покірного сотника: „Господи, я негідний, щоб ти входив під мій дах". Такого імени не здобув собі ні один з багатьох римських сотників своїми лицарськими подвигами на полях боїв.

4. Оповідання Євангелії про капернаумського сотника просить для себе заголовку: Поганин зразком для християн.

Здоровий спосіб релігійного думання і ніжні людяні почування могли засоромлювати не тільки сучасних йому жидів, але можуть засоромлювати багатьох нинішніх християн. Цей шляхетний поганин є для нинішніх християн і зразком, і пересторогою. Христос висловив таку пересторогу на іншому місці дуже виразно і кожному зрозуміло: Ниневітські мужі (погани) станутъ на суді з тим родом та осудять його, бо вони покаялися від проповіді Йонної, а це тут більший від Йони (Мт. 12, 41).

У наших часах сповнюються слова Ісуса Христа, якими кінчається оповідання євангелистів про капернаумського сотника: Багато-хто від сходу й заходу прийдуть і засядуть з Авраамом і Ісааком і Яковом, а сини царства будуть викинені у тьму кромішню (Мт. 8, 11 — 12). Водночас, як на християнських місійних теренах багато поган навертається на Христову віру, багато з них поносять за неї терпіння і смерть, багато стають Христовими слугами, посвячуючи себе чернечому життю або священичому званню — у християнських країнах і в християнських родах так само багато живуть не похристиянськи, відпадають від Христової віри або й ворожо проти неї виступають.

Три чесноти капернаумського сотника — поганина нині обернені у три пороки християнського світу. Нинішній світ, колись іменем і духом християнський, став наново поганським. Він гордий своєю високою культурою. Забуває, що та культура виросла і живилася соками Христової науки. З віри в Бога він переставився на віру в людину. У своїй гордості він завернувся до старого гріха збунтованих ангелів, прародителів і будівничих Вавилонської вежі. Його гордість перекреслює не тільки чесноту покори, але теж дві найбільші заповіді в законі: виповідає службу Богові і робить ближнього слугою.

Розглядаючися по нинішньому світові, хочеться сказати за старозавітнім пророком: Земля роїться від божків, люди покланяються ділам їхніх власних рук (Іс. 2, 8). Давній культурний світ не посунувся так далеко і не впав так низько. Він падав на коліна чи до землі хіба лише перед володарем і його одного називав божественним. Скільки християн у нинішньому культурному світі таких „божественних" шукає собі не тільки між людьми науки, великих письменницьких чи мистецьких талантів, подивугідних технічних вмілостей, але навіть на сценах, екранах і стадіонах. Чи не може зражуватися до християнства той, хто бачить, як не по-християнськи живуть християни?

В англійському університеті вчився студент з колоній, поганин. Він зазнайомився з Євангелією, залюбки читав її і захоплювався нею. Коли його спитали, чому він не охриститься, він відповів: Бо я ніде не бачу таких християн, яких бажала б Євангелія.

Кожний, у кого відзивається християнське сумління, мусить визнати, що цей студент-поганин соромить християн і справедливо судить тих з-поміж них, які втратили християнське сумління.

„Таки матимемо патріярха"

Едмонтонський католицький тижневик „Вестерн Кетолик Ріпортер" помістив, на основі комунікату американської католицької агенції НС обширну статтю про відвідини Верховного Архиєпископа Йосифа (Сліпого) в США та про справу Української Католицької Патріярхату. Нижче передруковуємо статтю з „Вестерн Кетолик Ріпортер" з деякими скороченнями.

Ред.

* * *

В інтерв'ю з католицькою пресовою агенцією НС в Ню Порку Верховний Архиєпископ сказав, що на початку цього року 1973-го він мав дві приватні авдієнції в Папи Павла VI.

В час обох відвідин Папа сказав, що спірна справа патріярхату буде ще раз прослідження й тому є підстави до оптимізму. Кардинал Сліпий сказав, що він є певний, що буде український патріярхат: „може нині. може завтра, але напевно буде".

„Вестерн Католик Ріпортер" подає дальше за НС: „Коли кардинал приїхав сюди (до Ню Йорку) — Його вітали словами „Слава Патріярхові". Опісля в церкві Владика Йосиф Шмондюк із Стемфорду згадував Його в час богослужби, як „Йосифа 1-го нашого Патріярха".

Дальше згадана газета подає пояснення, чому Ватикан формально відмовляється визнати патріярхат, мовляв кардинал Йосиф Сліпий не має змоги виконувати своєї влади на території Львівської Митрополії, бо уряд СССР йому не дозволить туди вернутися. А відповідно до церковних законів, він не може виконувати влади споза власної території.

В жовтні 1971 року кардинал Сліпий скликав, помимо виразної заборони кардинала Й. Війо, Синод українських Владик.

Ті, що є за створення патріярхату, вірять, що патріярхат сцементує 50 мільйонову українську націю в боротьбі проти комунізму й панування Москви над Україною. 5-7 мільйонів українців є католиками, решта належать до української греко-католицької Церкви.

Українці, що є за патріярхатом вірять, що Ватикан не хоче загострення відносин з СССР і, в додатку, Ватикан вважає, що встановлення українського патріярхату погіршить становище українців католиків в СССР.

Відносно до своєї авдієнції в Папи, кардинал Сліпий сказав НС кореспондентові: „Святіший Отець занятий тепер Москвою і східньо-европейськими Церквами. Коли ті справи будуть закінчені, тоді наша справа буде полагоджена. Всі зусилля тепер спрямовані на те, щоб знайти спосіб співіснування і висвітлити, що ми можемо дати в тому ділянці".

Для українців оцінка ситуації кардинала є вказівкою, що Ватикан ставиться серіозніше тепер до створення Українського Патріярхату.

Згідно з обсервацією Т. Е. Бирда, який є дорадником римо-кат. єпископів в СЗА, змагання українців за патріярхатом останніми часами дуже посилилися.

Тойже п. Бирд стверджує, що кардинал Сліпий ще перед своїм звільненням з 18-річного заслання вже був для українців католиків „Патріярхом, якщо не фактичним то духовим".

З привітань кардинала, по його відвідинах в Австралії, Тайвані, Японії, Канаді, а тепер США, виглядає, що в дійсності він має всеукраїнську піддержку у вільному світі. В часі офіційних привітань Ієрархією української Церкви його титулували Патріярхом Йосифом 1-шим і до нього зверталися словами: „Ваше Блаженство, наш Патріярше".

У залі розпосюдженій в час прес-конференції Кардинал Йосиф сказав: „мої люди, моя Церква і я зазнали гірких овочів заперечення людських прав у СССР.

„Положення Української Католицької Церкви є дуже нещасливе з огляду на політику зближення з Москвою, яку започаткували групи в Римській Курії. І та політика спричинилася до того, що Ватикан, який повинен енергійно боронити УКЦеркву — мовчить".

„А щоб справу поставити ясно, непорозуміння між УК єпископами і Ватиканом не є на тлі догматичнім в ніякому разі. Розходиться тут про справу адміністрації... Ми здобудемо загальне признання, що наша Українська Церква є очолена Патріярхом".

Український Католицький Університет

НА ПОРОЗІ ДЕСЯТИРІЧЧЯ

„Істина і любов науки собирає в розсіянні сущих" (УПБ, Рим) — Безпосередньо після свого освободження з тюрми 1963 року Блаж. Первоієрарх почав робити заходи, щоб зреалізувати великий задум — заснування власного католицького університету, щоб „рятувати і Церкву, і науку в українському народі, а може й сам нарід", як писав Блаженніший три роки пізніше на празник св. Климентія Папи 1966 р. І ось доходить уже десятий рік, відколи розпочато це велике діло.

Але ідея своєї високої католицької школи — не нова. Вона сягає кілька десятиліть назад до важких часів проб і переслідувань. Сьогодні це вже дійсність — плід багатолітньої мозольної праці. Український Католицький Університет ім. св. Климентія Папи став, як відомо, продовженням Богословської Академії у Львові. Великий Митрополит Андрей оснував її „як найпевнішу підвалину духового відродження нашого народу та приготування нашої святої Церкви до сповнення великої грядучої місії у Христовому винограднику на українській землі та серед народів Східньої Европи, спрагнених Божої Правди" — і ці самі слова можна примінити до цього Університету.

І нічого дивного. У грамоті основання Українського Католицького Університету завдання Університету окреслене так: „пізнавати минуле українського народу, його християнський світогляд і світогляд цілого Сходу, до якої він належить, зібрати й закріпити це знання в книгах".

Коли подивитися на діяльність Університету від часу його основання до сьогодні, треба ствердити, що він без сумніву доказав свою життєздатність, передусім на видавничім полі. Майже сто томів наукових праць — то великий вклад у фундамент. Вже є грунт, на якому посіяно. Та ще бракує рук до праці, щоб належно розвинути діяльність Університету, щоб він мав вплив на якнайширші круги українського поселення на всіх континентах.

Кінець апостольської канцелярії

(УПБ, Рим) — По Другім Ватиканським Соборі в римській Курії наступив ряд змін, щоб достосувати керівні органи Церкви до модерних часів і їхніх потреб. На місце Конгрегації обрядів створено дві нові Конгрегації — культу й канонізації святих. Останньо Папа Павло VI письмом „Власним почином" розділив функції т. зв. Апостольської канцелярії, даючи частину її праці й обов'язків до Державного секретаріяту, а частину до Папського секретаріяту.

Апостольська канцелярія, як окремий уряд Папи, постав в XI столітті і її завданням було підготовляти начерки писем, листів і документів, їх остаточно стилізувати, реєструвати й висилати. З розвитком чимраз ширшої діяльности Апостольської Столиці уряд Ап. канцелярії ділився на різні відділи, згідно з потребами часу, як нпр. відділ прохань, відділ адміністрації дібр, а в XV ст. постала т.зв. „Камера секрета", з якої потім у XVI ст. створився сьогоднішній Державний секретаріят (Секретерія ді Стато). Державний секретар — то особа в окремім довір'ї у Святішого Отця, бо він інтерпретує і вірно подає думку Папи. Він теж веде дипломатичні справи Ап. Столиці з державами світу. З Ап. канцелярії теж постав був окремий відділ для т.зв. „Бреве", себто писем до володарів, як також „Апостольських Бреве" — себто папських письм менш торжественного характеру й форми, а також і відділ „Латинських письм".

Як бачимо, Ап. канцелярія з часом дала почин іншим урядам і тим самим її роля зменшилася в наші часи. Останньо уряд „Бреве" обох сортів і відділ „Латинських письм" прилучено до Державного секретаріяту. Здійснюючи реформи Курії Папа Павло VI скасував Ап. канцелярію, що потривала дев'ять століть. Її прилучено до Держ. секретаріяту під відділом „Канцелярія Апостольських листів".

Коротні церковні вістки

УКРАЇНЦІ В КОНГРЕГАЦІЇ ДЛЯ СХІДНИХ ЦЕРКОВ

При цьогорічних персональних змінах, зокрема ж у Священній конгрегації для Східніх Церков. Папа Павло VI найменував теж членами: ВПреосвящ. Архиєпископа Амвросія Сенишина,, — філядельфійського Митрополита і Преосвящ. Михайла Дудика — Єпископ Русинів у Пассейну;

Радниками є: о. монс. М. Марусин — Апостольський візитатор українців у Західній Европі, о. монс. І. Гірка —тимч. Ординарій Пряшівської єпархії і о. д-р Є. Химій, — ректор Української Колегії св. Йосафата в Римі.

Радником став теж о. д-р М. Ваврик ЧСВВ.

Члени італійської експедиції умістили на вершку гори Еверест зображення Мадонни з Дитятком, яке їм передав Папа Павло VI. Гвідо Монзіно, провідник цієї експедиції переслав Святішому Отцеві вістку про те, що переможні альпіністи примістили зображення Богоматері на „вершку світу".

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

8 липня: Архиєрейська св. Літургія в Кадворт на горі Сострадання Божої Матері з нагоди відпусту в год. 10 рано.

15 липня: Архиєрейська Служба Божа в год. 10 рано з нагоди 25-річчя парафії св. Ап. Петра й Павла у Спірс, Саск.

Богослуження: липень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
8. — Кситуан 10; Ґренд Прері 4
15. — Гайнс Крік 10 р.
22. — Гочкис 10; Ґей Скул 4
29. — Ворслі 10; Райкрофт 4

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
8. — Смоки Лейк 10 рано
15. — Параскевія 10 рано
22. — Восетна 10 рано
29. — Смоки Лейк 10 рано
УВАГА: Сестри будуть навчати катихизму у Восетній від 15 - 22 липня, а у Смоки Лейк від 22 до 29 липня.

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
8. — Айрон Ривер 10 р. (храм, спільний обід)
15. — Ст. Павль 10 р.
22. — Бонивил 10 р.
29. — Ґлендон 10 р. (Закінчення катихизації дітей.

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
8. — Рочфорт Брідж 10, Празник; по відправі обід у Сангудо Коммюн Гал.
15. — Карвел 10.30
22. — Менлі 10.30
29. — Едсон 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
8. — Ст. Майкел; Восток св. Михаїла 12 полудне.
22. — Лемонт

о. Ол. Захарієсевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
8. — Голден 8.30; Коперник 10.30
15. — Голден 8.30; Голден фарми 10.30 р.
22. — Голден 10.30 р. співана
29. — Голден 10.30 співана

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
8. — Атабаска 10
15. — Просперіті 9.30; Фрейнс 11.30 рано
22. — Атабаска 10
29. — Бойл 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
8. — Файделеті 10.30
15. — Ллойдминстер 10.30
22. — Мирнам 10; Моркемб 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
8. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10
15. — Ту Гилс 9; Плейн Лейк 10
22. — Ту Гилс 9; Новий Київ 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
8. — Гей Лейкс 11.30

15. — Кемровз 9; Равид Гіл 11.00
22. — Кемровз 9; Равид Гіл 11.00
29. — Ґей Лейкс 10.30

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
8. — Левой 10 (празник)
12. — Іннісфрі Х ренч 10
15. — Ренфурлі 10
22. Іннісфрі місто 10
29. — Іннісфрі XI ренч 10

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
7. Різдво св. Ів. Христителя — Давнінг
8. — Вилна
15. — Спедден
22. — Крейгенд
29. — Смоки Лейк (священик бере участь у храмовім святі св. Володимира і Ольги.

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
7. — Нортерн Велі 10; Празник І. Хрестителя
8. — Дервент 8.30 Катихізація почнеться Понеділок; Енгел Лейк 10.30
12. — Дервент 10; Св. Петра і Павла
15. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
22. — Дервент 10; Перше св. Причастя
29. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30 Празник св. Ольги

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
822 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
7. Св. Івана Хрес. — Витків
8. — Кридор (празник)
15. — Норт Батлефорд; Медовлейк 3 попол.
22. — Редізон
29. — Норт Батлефорд

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
7. — Арран місто 9 Сповідь; 10 співана Сл. Божа (Празник)
8. — Арран місто 8.30 Сл. Божа; Вайт Біч 10.30 співана Сл. Божа; Пеллі 2.30 відправа на гробах.
12. — Арран місто 8.30 Сл. Божа; Арран Весна 10 співана Сл. Божа (Празник)
15. — Арран місто 8.30 Сл. Божа; Арран Весна 10.30 співана Сл. Божа; Арран місто 2.30 відправа на гробах (цвинтар на Подолю).
22. — Пеллі 8.30 Сл. Божа; Арран місто 10.30 співана Сл. Божа
29. — Арран місто 8.30 Сл. Божа; Пеллі 10.30 співана Сл. Божа.

ЗАМІТКИ: 1.: Кожної неділі й свята, починаючи від неділі 22-го липня аж до відкликy, в Арран місті, в год. 4 пополудні: Вечірня 2.: Як щоб у назначених днях, було неможливо мати відправи на гробах, тоді назначиться інший день відправи й повідомиться вірних в церкві, (оголошуючи в церкві дату відправи.)

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
8. — Прудгом 9; Вакав 10.30
12. — Борщів (празник)
15. — Вакав 9.30
22. — Вакав 10
29. — Вакав 9.30; Сокаль 11

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
8. липня — Кридор (празник) (о. Бачинський)
15. — Блейн Лейк 10 (празник)
22. — Угринів 10
29. — Блейн Лейк 10
Катехизація дітей від 9 - 14 липня в Блейн Лейк.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

8 липня, неділя 3 по Сош. Февронії

12 липня, четвер Петра і Павла ап.

15 липня. неділя 4 по Сош. † Пол. р. Преч. Діви

22 липня, неділя 5 по Сош. Панкратія

23 липня, понеділок † Антонія Печерського преп.

Григоріянський календар:

7 липня, субота Состр. Пр. Богор. Різдв. Ів. Хрест.

8 липня, неділя 3 по Сош. Февронії

12 липня, четвер Петра і Павла ап.

15 липня, неділя 4 по Сош. † Пол. р. Преч. Діви

22 липня, неділя 5 по Сош. Панкратія

23 липня, понеділок † Антонія Печерського преп.

✝

о. Юрій МАЛИЙ

священик-пенсіонер Едмонтонської Єпархії упокоївся в Бозі нежданно в п'ятницю, 29 червня в Едмонтоні на 73-му році життя.

Священичий похорон розпочався в середу 4-го липня год. 7.30 веч., а закінчення похорону та заупокійну св. Літургію відслужено в катедральній церкві св. Йосафата в Едмонтоні в четвер 5-го липня в год. 10.00 рано.

Тлінні останки покійного священноієрея зложено на українському цвинтарі св. Михайла в Едмонтоні.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

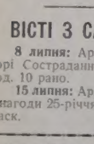

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

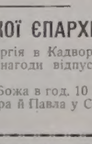

М. Павлик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ПАМ'ЯТНИКИ

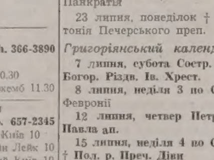

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти. Жадайте дарових ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD

13327 - 97 St., Edmonton Tel. 476-2176

Підсумки Первоієрарших відвідин Верховного Архиєпископа

Василь МАРКУСЬ

(1)

Важливою подією українського життя в 1973 р. були другі відвідини заморських поселень Головою Помісної Української Католицької Церкви, Блаженнішим Йосифом. Ця друга велика подорож Первоієрарха на чотирьох континентах закінчилася й він 18 червня повернувся знову до Риму, місця свого постійного осідку, зупинившися після Америки ще коротко в Німеччині. Понад п'ять місяців перебував духовний провідник українців католиків у різних країнах їх поселення, приглядаючися до життя і проблем понаддвомільйонової української спільноти в різних країнах світу.

АПОСТОЛ НАРОДУ

Блаженніший Йосиф вибрався в цю далеку дорогу у глибокому переконанні, що українська спільнота у світі потребує проводу, що вона спрагла дороговказів та шукає за правильними концепціями свого суспільного і релігійного життя. І тому, не зважаючи на вік та й інші труднощі, розпочав він цю свою другу з черги велику подорож, як новітній апостол Правди до свого народу. Як один з чолових представників усієї Вселенської Церкви бере він участь у Міжнародньому Євхаристійному Конгресі в Австралії, бо як Ісповідник Віри мав він багато чого сказати сучасному католицькому світові. Відвідав він теж деякі країни далекого Сходу, в тому навіть нехристиян, щоби й там свідчити вселенськість Христової науки та зокрема українського християнства, яке він так гідно репрезентує.

Наш Блаженніший нагадує всім і свідчить своєю приявністю, що в цьому 20-тому сторіччі свободи й толеранції існують ще цілі народи, позбавлені найосновніших свобід сумління і віровизнання; що існують режими й ідеології, які брутальною силою і терором намагаються виправдати свою систему правління, накинувши її іншим. Цей голос свідчення про модерне переслідування за віру й національне існування стукав скрізь до сумління людей.

Але насамперід завітав цей посланець-апостол до свого власного народу, гнаного і розкиненого по світових роздоріжжях. До народу, битого долею, роздираного самим собою, але й до народу, призначеного провидінням до великих діл. Якщо не для чого іншого, то хочби для свідчення про правду й змагання за високі ідеали в світі, глухому на цей поклик. Блаженніший Йосиф був посланий Провидінням десять років тому до українського Божого люду у вільному світі з новим і праведним Благовістям, а сьогодні вже як 81-річний Владика гідно і послідовно продовжує здійснювати цю свою місію.

Він її здійснює у різних формах та при всіляких нагодах. Коли вже не доходять до всіх його писані Архипастирські послання, коли діла декого ще належно не переконують, тоді з'являється він особисто серед свого народу і навчає живим словом, якщо треба — картає, заохочує і вказує на велику історичну відповідальність саме цього покоління; усім відкриває візію майбутнього. Його слово живе й промовляє до глухих, а приклад його життя переконує навіть тих, яких вже перестала порушувати людська кривда і терпіння, а діла, творені ним, захоплюють і поривають до наслідування і найбільш байдужих.

Який вплив і наслідки мають його поява і виступи на неукраїнців, можна лише приблизно сказати, з менше чи більше щирих відгомонів у пресі та з висловлювань окремих чужинецьких представників. Якщо сьогодні хтось може мати якийсь вплив на супермодну і мало духову людину кінця нашого сторіччя, то ним є Блаженніший Йосиф. І то він подекуди осягнув.

Але з певністю можна говорити про доглибний і незатертий, якщо не гіпнотизуючий вплив, який має ця людина на рідних собі по крові сестер і братів та духовних дітей. Слова Блаженнішого беруть їх за живе й усвідомлюють їм велику правду їхнього суспільного буття. Якщо усі виступи нашого Первоієрарха були б тепер зібрані в одну книгу, то вони становили б потрясаючу книгу послань-листів українського Апостола Павла до своїх земляків у новітніх містах: Коринті, Єфезі, Римі.

ЩО БУЛО ЗМІСТОМ СЛІВ МУЖА БОЖОГО ПРОВИДІННЯ?

Якщо було слухати і вдумуватися в промови й принагідні слова їх Блаженства, чи хоч читати їх у пресі, то можна б так підсумувати головні думки послання нашого Первоієрарха.

Ствердження росту: Наша організована спільнота значно виросла за останніх п'ять років, відколи востаннє Первоієрарх нас відвідував. Блаженніший, як добрий господар, реалістично міряє цей ріст нашими практичними досягненнями, новими установами, здвигненими церквами і школами, новозбудованими школами, новоздобутим станом посідання. До дальшої розбудови, а то й дослівно „до збагачення" закликував він нас, пам'ятаючи при цьому, що особисте і спільне надбання має служити загальним і народним потребам.

Нота надії: Блаженніший вніс у нашу суспільну атмосферу струмінь надії, так потрібний громаді, яка вже давно призвичаїлася „проти надії сподіватися". Дивлячися зі становища свого віку та своїх переживань і великого життєвого досвіду, наш Первоієрарх бачить речі з більшої історичної перспективи, аніж більшість із нас. І він не знаходить причин на зневіру чи пристосуванство. В наших релігійних і національних справах ми не тратимо позиції як дехто думає, а навпаки здобуваємо нові. Відносини на рідних землях і в міжнародній політиці вагітні непередбаченими подіями. Наш народ тут і там не засуджений на заникнення, а навпаки, має завдатки до нового ствердження своєї живучости. „Український народ не збирається вмирати" — нераз наголошував наш духовний Провідник.

Єдність, соборність: Не було слова й нагоди, щоб наш високий Гість не закликав до єдности — релігійної, національної і політичної та до чисто людської й товариської між собою. Ми не маємо права ділитися і дробитися ще далі. Понад територіяльні й групові різниці, та понад незначні релігійні відмінності (що трапилося в давнину і не нашою виною), спільне добро всього народу наказує нам бути об'єднаними. Нині Україна об'єднана в неволі та в боротьбі проти засилля, і такими мусимо бути й ми на волі. Наші розходження дрібні в порівнянні до великих завдань. Українці католики й православні мусять шукати того, що в минулому й тепер їх єднає, а не роз'єднує. То було головним моттом багатьох звернень та обміну словами братньої любови між Блаженнішим Йосифом і представниками Української Православної Церкви.

Не оглядатися на нікого! Наш шлях правильний, і якими непопулярними не були б наші ідеали, ми повинні залишитися вірними їм. Не сміє бути в нас місця на слабосилля, почуття меншевартности, тнуття спини і на рабську ментальність. Мусимо відзвичаїтися іти на поводах різних чужих покровителів, бо вони дивляться за своїми інтесами. Одночасно не треба піддаватися настроям невдачі чи програної. Сьогодні не вдалося, завтра вийде! Наша справа за велика й за складна, щоб її здобути легким вкладом сил.

Справа помісности й патріярхату переможе: І знов прозвучали відомі та рішучі слова. Ми на твердому грунті правди і закону та справедливости у наших змаганнях за повні права нашої Церкви. Вони нам належаться, помісність буде тоді, як її будемо сами здійснювати, а патріярхат є єдиним рятунком нашої Церкви. Все залежить від нас!

Культура і наука — мірило сили і значення спільноти: Закликуючи до всебічної розбудови національного життя. Блаженніший Йосиф наголошував потребу розвивати культуру і науку. Народи сильні насамперед своїми духовними вартостями і тому нам треба їх творити і помножувати. Не диво, що в час своїх подорожів він поклав основи під нові інституції, а всіх закликував розбудовувати школи, бібліотеки, музеї, розвивати пресу, будувати народні доми тощо.

Молодь — запорука майбутнього: Ніщо інше не підносило духово душу Блаженнішого і не роз'яснювало Його замислене чоло так, як ряди нашої молоді й бадьорі обличчя дітвори. До них він залюбки промовляв, і про них висловлював турботи перед старшими і батьками. Ми мусимо звернути ще більшу увагу на виховання нашого молодого покоління, мусимо сформувати свідому українську молодь, горду на свій рід і здатну включитися й продовжувати українське життя на поселеннях. Нам потрібно молоді, готової прийняти жертву й відречення для своєї Церкви і народу. Варта ствердити, що молодь сама також належно відповіла на ці слова. Якщо сьогодні наші молоді слухають щиро й без застережень когось із наших старших, то це саме Блаженнішого Первоієрарха. Він їм імпонує. Між ним і нашими молодшими немає „прірви поколінь".

УКРАЇНА МОЇМИ ОЧИМА

Анна-Галя ГОРБАЧ

КАРПАТСЬКИЙ ЕКСПРЕС

В мюнхенському журналі „Сучасність" надруковано спомини Анни Галі Горбач „Україна моїми очима". А. Г. Горбач є відомою перекладчицею українських творів на німецьку мову, а її чоловік професором університету в Німеччині. В часі подорожі, яку вона описує, вона познайомилася в Україні з різними письменниками та діячами. Цього року відвідував Україну її син, через якого вона передала деяким письменникам в Україні невеликі дарунки. То стало для советської поліції притокою викинути її сина з України ще й повести проти нього в советській пресі нахабну кампанію, що він пробував нав'язувати із українцями, що їх відвідував, майже шпигунські зв'язки. В той спосіб советська поліція старається, за всяку ціну не допустити до нав'язання зв'язків між українцями в вільному світі та українцями в СССР. Ред.

I

Щовечора, о 22.30 год. відходить з одного з перонів празького головного двірця дуже статечний експрес, що його звуть „карпатським", дарма що по його вагонах виведено великими кириличними й латинськими літерами Прага-Москва. Його дорога веде почерез Кошиці, Чоп, Львів, Київ, далі в Москву, що апострофується в українських радянських, як „столиця нашої батьківщини, Радянського Союзу". (Це дивує, бо ще тому 15 років один відомий український київський історик у розмові на цю тему заявив, що тільки український виродок може називати Москву своєю столицею, бо столиця укріанців усе ще Київ).

На пероні біля карпатського експресу та в коридорах вигідних спальних вагонів чути лише російську мову, хоч може вам трапитися, що, коли запитаєте вагоновожату по-українськи про своє місце, хтось нишком до вас підійде і спитає: „Ви українка, звідкіля і куди?". Російські пасажири, переважно туристи або родичі стаціонованих у Чехії солдатів, або й **самі солдати**, що їдуть у **відпустку** чи перевишкіл у свої гарнізонні міста, почуваються в цім поїзді вже трішки „дома", вже їх не пече чужа земля під ногами, де, головно після окупації, довелося наслухатися стільки закидів, та наруг від чехів та словаків. Моє перше знайомство в цім поїзді було з галицьким українцем, що вертався від брата, який живе в якомусь чеському місті. Коли ми трохи розбалакалися в порожньому коридорі при голоснім стукоті коліс, він мені заявив: — Пані, я так стидався, я так стидався! Ті чехи мені на кожнім кроці в очи пекли, я мусів заявити, що я не руський, що я українець, і не українці здушили їх.

Чисті спальні вагони вистелені м'якими килимами, з теплим приємним світлом — усе з матеріялу першої якости, все тут Made in Eastern Germany — запрошують пасажира розташуватися на довшу їзду. Треба зараз таки зайняти горизонтальне положення на своїм ліжку, бо тяжкі вагони, призначені на широкі рейки, тут так качають і грюкають, що ледве можна втриматися на ногах.

Кожний вагон має свою вагоновожату (стюардесу), або й вожатого, що контролює квитки, роздає спальну білизну, варить пасажирам чай, який продають ще в старовинних склянках із срібними підставками, що на них, правда, вигравіруваний уже не російсько-царський орел, як це було колись, а герб залізниці Радянського Союзу.

Коли поїздом керує „Львівська бригада", то від машиніста по контролерів та вагоновожатих і електротехніків — усі українці. Тоді подаватиме вам чай за 4 гелери чи 2 копійки якась мила Дарка чи Катруся, хоч і поміж дівчатами „Московської бригади" можете натрапити на українку, що живе стало в Росії, але свою мову не забула, бо відвідує літом маму на Полтавщині чи Черкащині. Особливо біля Чопу, коли і для цих дівчат приходить справжня митна Сцілла і Харібда, то людині може їх жалко стати. Нервово роздають вам деклярації для виповнення (зголошення валюти, золотих речей та зброї), збирають пашпорти, замикають щільно двері умивальні та туалети. Одній я з них сказала, що переїжджала вже багато границь, але такої суматохи ніде не переживала. Та вона повчила мене, що ніяка країна не є така загрожена, як Радянський Союз, мовляв, усякі агенти та шпигуни хочуть продертися сюди, як от наприклад з Федеративної Республіки Німеччини. . .

Перед Чопом ще прийшов до мене дуже поважний офіцер у темносиньому пальті й попросив про мій пашпорт. Він довго порівнював, чи фотографія відповідала моєму обличчю, і перегортав з незадоволенням мій густо і часто штемпльований пашпорт.

— У Китаю ви не були? — спитав він мене згодом.

— Ще ні, — відповіла я спокійно з легкою усмішкою.

Поворотною дорогою трапилося, що вагоновожата, молода дівчина зі Львова, вже під час контролі накинулася на мене з докором, чому я їй не сказала, що я з Західньої Німеччини.

— А в чім справа, ви ж бачили мій квиток.

— Я думала, що ви наша, той дала вом пашпорт разом з нашими до контролі, а там мені висловили догану, бо я мала його вилучити... і дати комусь іншому.

Найбільше клопоту може однак принести молодим прикордонникам, коли везете зі собою книжки. Вояки, що на прикордонній службі в Чопі, до книжок звичайно не компетентні; вони кличуть якогось підстаршину, а той знову посилає вам на голову якогось „спеціяліста" з „Інтуриста", молодого філолога, що з цікавістю перегляне ваші подарки для людей з лІтературних кіл та ще, може, попросить якусь збірку того чи іншого англійського чи французького поета. Тільки з українськими книжками клопіт, їх треба депонувати при кордоні й можна забрати повертаючись.

Поки поїзд переставляють на широкі рейки в Чопі й ваша митна контроля закінчена, можете проходжуватися по пероні й студіювати перші радянські афіші, приглядатися залізничникам та прикордонникам, прислухатися до розмов, що ведуться між пасажирами, які виходять на перон розім'яти ноги.

— Вот Рассея! — вигукує огрядна „мамаша", що повертається мабуть, з Чехії, де відвідувала сина в якомусь гарнізоні. Мимоволі здригаюся і хочеться їй кинути у івчі: ви погано вивчали географію! Бож саме тут біля Чопу чути раз-у-раз угорську мову. Офіціянти в ресторані, продавці в буфеті, працівники в філіялі державного банку, мабуть, переважно угорці. Але йду далі пероном і чую, як машиніст у льокомотиві голосно розмовляє телефонічно по-українськи і викликує згодом свою централю — Львів. „Львівська бригада", — пригадується вияснення вагоновожатої.

Уже в Мукачеві входять до поїзду закарпатці, приносять зі собою шум і галас. У ресторані якийсь молодик уже встиг випити і б'є себе в груди та вигукує: „Я український письменник!" Поїзд під'їжджає щораз стрімкіше на перевал. Далекойдучі електричні проводи перетинають темнозелені ліси, тут і там на узліссях дерев'яні хатки, бойківські церковці. Все таке самозрозуміле, близьке і відоме, а котілося, щоб було якесь надзвичайне.

БАТУРИН

Історична повість 86

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Кари панам, проч із старшинами, хай пропадають дуки, Чечеля, Чечеля нам!»

Чорна хмара повисла над селом. Пропав, сховався, поїхав кудись геть срібнопанцирний лицар.

— — — — — — — — —

Вулицею надходив чоловік у козацькому контуші, з шаблею при боці, праву, поранену руку за пазуху встромив. Голову мав перев'язану — тільки одним оком дивився.

«Чечель! Чечель!» — зашепотіло кругом.

Ступив на майдан, біля колод, на котрих старші хазяї сиділи, став і тим одним оком журливо на погане грище глядів.

Вчорашній розпучливий бій, лицарська смерть Батуринців, щоб доховати віру гетьманові й оборонити чесне ім'я столиці, і отся нинішня гидка, глупа, безтямення гризня, — якіж далекі й неподібні до себе моменти, якіж супротивні образи! Там вірність і віра, там хоробрість і жертва, тут глупота і підлість, — ніби це два світи, два народи, дві інші культури Страшне, неправдоподібне, неможливе!

Роздумував над причинами, шукав виправдання якогось, щоб заспокоїти себе щоб не зневіритися в силу і вартість тієї стихії, і не знаходив нічого. Одно приходило йому на гадку, а саме, що тут степ, а там город, тут ніби тая золота воля, а там життя. Привикли люди до законів, до ладу,, до влади, розвивали в собі почуття державне, зрозуміли, що таке честь і боролися за неї так хоробро, як тільки чоловік боротися може.

І почув він у душі своїй таку велику вдячність для отсих лицарів батуринських, таку для них пошану, що отся гризня, на яку тепер дивився, змаліли в його очах до розмірів гризні собак за кістку, кинену крізь вікно панської кухні на смородливий смітник.

«Батурин смертю своєю живий буде, Батурин побідить позагробною побідою», — потішав себе, не відчуваючи в серці свойому для отсих чорних лицарів народнього безглуздя нічого більше, крім опрощення сумного. Прости їм, Боже, прости Україно, бо не знають, що творять. . .

«Чечель, Чечель!» — шепотіло кругом.

Слово «Чечель,» ніби зимна вода на розюшених собак, лилося на ті голови горячі, від засліплення пяні. Розділювалися купи, що напирали на себе, один від другого відставав, виймали пальці з чубів, переставали давити себе в обіймах, відскакували на боки, так що над майданом тільки жмутки вирваного волосся літали, тільки пояси валялися, тільки пара з людей била, як із коней, на яких за багато тягару накладено.

«Полковник Чечель! Чечель!»

Його гадки блукали зарослими шляхами України, тими, що могли вести до волі і слави, а завели до сорому і до неволі. Чому? Чому? — питався себе, забуваючи про тую небезпеку, в яку попав, гіршу від учорашньої.

Вчора грозила йому смерть серед бою з ворогами, смерть вождя, котрий позиції не хотів здавати. Нині висіла над ним гроза впасти жертвою своїх власних людей, темних, засліплених, розлючених, як звіряче стадо. І пригадувалися йому ті найчорніші моменти з історії рідного краю, котрі кидали тінь на найсвітлійші події, моменти, від котрих кров стинається в жилах, від котрих лиця огнем пашать, моменти найбільшої невдяки, най чорнійшої зради — зради провідників товпою.

«Товпою, несвідомою, чорною товпою» — повторив, дивлячись на те, що ділося кругом. «Чомуж та товпа темна й несвідома в нас?» — питався себе Чечель. І замість відповіди пригадалися Лобода, Брюховецький, Сомійлович, Тетеря і багато, багато їх, що тую товпу замість робити силою творчо - свідомою цькували, підюджували, підбадьорювали влесливими словами, заохочуючи до безнастанної боротьби не для загального добра, а для особистих вигід. Хто обіцяє більше, хто голосніше кричить, за тим вони підуть. «Багато, багато вини за нами» — казав Чечель собі. Верхи не трималися купи і доли тягнули їх у діл. Замість доли підтягати вгору, ми для успіху хвилевого схилялися вниз, понижували себе й понижували справу, аж дійшли до отсього, що діється тут».

«Ви кликали мене», — сказав голосом грімким, в якім не почувалося ні жаху, ні трівоги.

«Гадали, втік, сховався, боюся вашого суду? Ні, браття. Нема мені чого боятися і ховатися я теж не потрібую. Я тут!»

Дехто обтирав з обличчя кров, колупав у щоці, чи зуби кріпко сидять, гладив вус, чи його не відірвали.

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
ORBIT
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

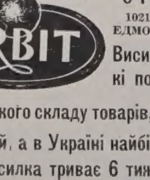

EXPORT "A"
CANADA'S FINEST CIGARETTE

ПЕРЕСТОРОГА: Департамент Національного Здоров'я й Опіки дораджує, що з куренням збільшується небезпека для здоров'я.

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези
Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.
Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ПОТРІБНО
25 ДОМІВ
Ми не хочемо заяви про продаж дому („лістінг"). Наші клієнти мають для Вас готову готівку за Ваш дім, якогонебудь розміру, в якійнебудь дільниці Едмонтону та в такому стані, в якому він є.
Наш представник приїде до Вас, на Ваш заклик, і протягом кількох годин Ви будете мати готові гроші за Ваш дім. Наші представники говорять плавно по українськи.
В усіх справах продажу та закупу реальностей та в справі гарантованого пляну позичок, якому не дорівнює ніякий інший, звертайтеся без зобов'язання до Михайла Блавацького на телефон 429-6656, дому 477-7604 або Николи Бабія 479-1866 або пишіть на адресу:
HERITAGE TRUST
Real Estate Division
10166 - 100 St. Edmonton, Alberta

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик • Виходить щочетверга в Едмонтоні • Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton • Member of the Canadian Weekly Newspapers Association • Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

КАНАДСЬКА СТАТИСТИКА Й МИ

II

В попередній статті ми ствердили, що дані, проголошені канадською статистикою відносно канадців українського роду, як теж і канадців іншого національного походження, крім англійського, є і неповні і неправдиві, це тому, що минулий перепис канадського населення не брав до уваги національного (етнічного) походження канадців, а їхню розговірну мову. У висліді канадців українського роду та канадців інших національних (етнічних) походжень майже зліквідовано, а з Канади створено майже одноцільну країну канадців англійського походження.

Якщо йдеться про українську групу, то її втрати, згідно з вислідом перепису населення, таки дуже поважні. Коли в переписі населеня, переведеному в 1961-ому році подало своє українське походження 473,337 канадців, отже 2.6% всього канадського населення, то в цьогорічному переписі населення канадці українського роду становлять лише 0.7% усіх канадців, що означає неспівмірно велику втрату канадців українського роду.

Якщо порівняємо статистичні дані перепису населення в 1951-ому та 1961-ому році, то побачимо, що в тому десятиріччі число канадців українського роду зросло з 395,043 до 473,337, тобто на 78,294 особи, хоч у тому часі майже не було припливу українських імігрантів. Проте навіть ці статистичні дані, що виявляли поважний зріст канадців українського роду, не вповні задовольнили всіх канадців українського роду, бо дехто вважав, що при переписі збирачі статистичних даних неправильно ставили запитання опитуваним канадцям, а інколи самовільно записували інше національне походження опитуваних, як воно насправді було. Якщо брати до уваги тодішню, для багатьох канадців українського роду, не зовсім вірну статистику, та порівняти її зі статистикою з 1961-го року, то, відповідно до її висліду, в 1971-ому році в Канаді повинно би бути приблизно 100,000 більше канадців українського роду як у 1961-ому році, що становило б приблизно таке саме відсоткове відношення до загалу канадців, як в 1971-ому році, тобто 2.6%, а не 0.7%, як подав вислід перепису з 1971-ого року. Тому ми ствердили, що вислід перепису населення з 1971-ого року є неточний і для нас кривдячий.

Проте справа невірного висліду перепису населення має для нас не лише теоретичне, тобто цифрове значення. Вона відіб'ється теж на різних відтинках публічного життя українських канадців. В нашому періоді Канадської історії федеральний та провінційні уряди пропагують та піддержують матеріяльно політику багатокультурности, виплачуючи на неї досить поважні допомоги. Тому при розподілі допомог на культурні цілі канадським національним (етнічним) групам вони спиратимуться на статистичних даних недавнього перепису канадського населення. Наслідком поважного зменшення канадців українського роду у статистиці канадські українські організації та установи діставатимуть менші допомоги, ніж ті, які нам належалися б, відповідно до справжнього числа канадців українського роду. А далі: згідно із статистичними даними різні уряди та державні установи будуть числитися й з голосом української преси, що віддзеркалює обличчя канадських українців, не кажучи вже про те, що оголошеневі агенції, включно з державними, будуть призначувати менші суми на оголошення в українських газетах, бо ж вони обслуговують значно зменшене статистикою число канадців українського роду.

На цих статистичних даних спиратимуться й федеральні та провінційні уряди при призначуванні канадців українського роду на різні становища, як, приміром, суддів, сенаторів та інших державних урядників, чи представників, при назначуванні яких береться під увагу, в більшій або меншій мірі, теж їхнє національне (етнічне) походження.

Очевидно, що тими статистичними даними будуть орудувати й організатори політичних партій при висуванні кандидатів на послів на номінаційних конвенціях, що, у висліді, зменшить число наших посольських кандидатів, отже теж і послів.

Статистичні дані будуть відображені теж й на полагоджуванні вимог канадців українського роду в справі навчання української мови по школах чи університетах, де, неприхильно наставлені до нас керівники цих установ, можуть висувати аргумент, що канадці українського роду становлять лише невеликий відсоток канадського населення, тому таке право їм не прислуговує.

Ми вичислили лиш деякі некорисні для нас наслідки кривдячої нас статистики, але вже й ці показують досить яскраво, які шкоди і втрати канадські українці можуть мати наслідком неправильного опиту в часі минулого перепису населення Канади.

Тому нам треба вже заздалегідь протидіяти мож-

(закінчення в 3-тій колонці)

Вісті з Едмонтону

І ЗНОВУ ПРОМИНУВ РІК НАВЧАННЯ . . .

Сімнадцятий рік навчання на курсах українознавства ім. Івана Франка в Едмонтоні закінчився в неділю, 24 червня 1973 р. роздачею свідоцтв і дипломів випускникам V курсу. Святочне закінчення відбулось у залі філії УНО о год. 3-ій пополудні в приявності учнів, їхніх батьків, приятелів та знайомих у супроводі виставки дитячих видань ОПДЛМ, що їх улаштовує безкорисно невтомна пропагаторка українських дитячих книжок п-і О. Росляк, відома суспільна і культурно-освітня діячка, вже від років. Чистий прибуток звертає до ОПДЛМ на фонд „серце і книжка". Програмою проводив голова Батьківського комітету інж. д-р Б. Рудик. Її започаткував молитвою о. прот. О. Фляк, катехит на курсах українознавства, а хор курсів, під проводом свого управителя С. Гроха відспівав слова молитви: „Боже на небі, линуть до Тебе, наші простенькі дитячі слова".

В концертовій частині програми хор курсів відспівав ще три пісні: 1) „Червона калина", слова І. Франка, муз. проф. С. Яременка, 2) „Вітер з гаєм розмовляє" в обробітці Р. Солтикевича і 3) „Ку-ку, ку-ку!" — муз. Ф. Легара. Повторено теж інсценізацію поеми Т. Шевченка „Великий Льох", що його виконали учні Курсів раніше в рямцях Шевченківських святкувань заходом управи філії УНО в Едмонтоні. З непередбачених причин не можна було повторити інсценізації тепер у тій самій обсаді роль і тому вона не могла мати повного ефекту. Все ж таки знайшлись заступниці до другої частини інсценізації (три ворони: Христя Вацке, Ксеня Дацьків, крім Галі Саварин) і хоч мали дуже мало часу, бо лишень один тиждень, старались виконати свої ролі якнайкраще. В першій частині виступили три абсольвентки V курсу (три душі: Оля Британ, Галя Дитиняк і Олеся Цинцар), які виконували свої ролі, зі зрозумінням, уже раніше. Третя частина інсценізації (три лірники) відпала, бо двох учнів повідомили про свою неспроможність участи щойно напередодні її повторення. Заповідала концертову частину програми дуже гарною українською мовою, відмінниця IV курсу, Галя Тобейчик.

З обширного звіту управителя курсів українознавства С. Гроха приявні довідались, що шкільний рік 1972/73 почався в суботу, 2 вересня 1972 р. богослуженнями в церкві св. Юрія Побідоносця і катедральному храмі св. Івана. Опісля відбулись вписи і вступні іспити у залі під катедрою св. Івана. Всіх учнів на курси українознавства вписалось 116, з того на І — 32, на II — 30, на III — 17, на IV — 14, на V — 12 і на початковий (англомовний) — 11; прибув 1, вибуло 5, закінчили навчання 112 учнів. Навчання відбувалось, як і минулими роками, в школі св. Василія В. Заходом голови Шкільної Ради при КУК В. Савчука шкільна управа сепаратних шкіл відступила 7 шкільних кімнат на Курси Українознавства. Навчання відбувалось кожної суботи від год. 9 до 1 вполудне, в тому 5 лекцій по 45 хвилин з 5 хвилинною перервою по кожній лекції. Навчання на І півріччі відбувалось від 2 вересня до 16 грудня 1972 р., на II від 3 січня до 23 червня 1973 р., себто 36 субот по 5 годин кожна або 186 годин за цілий рік. На Курсах Українознавства навчали релігії на І і II курсах оо. катехити: Р. Ганкевич — українців католиків (85 всіх учнів), прот. О. Фляк — учнів православних (26 всіх) та була одна учениця римо-католицької релігії. Українську мову навчали по 2 години учителі: Гр. Порохівник на І, І. Бумбак на II, Ю. Маївський для початківців (англомовних). Українську літературу вчила теж по 2 год.: на III курсі п-на В. Когут, на IV — І. Бумбак і на V М. Хом'як. Історію України викладали, по 1 год., на І і II курсах — Ю. Маївський, на III і IV — М. Хом'як і на V курсі Я. Росляк. Географію України на всіх чотирьох курсах (I—IV) викладав В. Паік; він викладав теж на V курсі український світогляд. Українську культуру на III, IV V курсах викладав управитель Ст. Грох. Загальні відомості з історії і географії України викладав Гр. Порохівник на початковому (англомовному) курсі. Він теж вчив українське 10, 20 і 30, кредитований предмет), що другий тиждень учнів, які цього потребували.

Учителі дбали про те, щоб учні засвоїли собі не тільки знання з дотичних предметів і в них зродилось почування любови до багатої української культури, але і почуття гордости з приналежности до української нації. З цією метою проводили окремі гутірки в роковини державности і соборности та зокрема на теми українських народніх звичаїв. Очевидно успіх у навчанні залежить не тільки від учителя, але і від учнів, їхньої наполегливої праці в вивченні проробленого матеріялу, дбайливо виконаних завдань, постійного читання українських книжок, щоб збагатити своє знання української мови і найтісніша співпраця учнів та їхніх батьків з учителями й управою курсів українознавства. На 112 учнів успішно закінчили навчання 88 учнів, 24-ох учнів неуспішно, з них 23 учні з одного предмету, себто дістали поправки: з історії, літератури і культури, а лишень один учень перепав.

Велике виховне значення мають імпрези, що їх молодь улаштовує з нагоди важливіших національних роковин і свят. Вони зміцнюють почування любови до української культури й української нації і допомагають розвиватись молодечим талантам та викликають в молоді вдоволення з добре виконаного обов'язку.

(закінчення на 5 стор.)

Канадська . . .

(закінчення ред. статті)

ливим некорисним наслідкам цеї статистики, вияснюючи компетентним чинникам, чому проголошений канадською статистикою вислід перепису населення є неправильний і для нас шкідливий, підкреслюючи скільки насправді в Канаді живе канадців українського роду, коли спиратися хоч би на дані з переписів населення із 1951-го та 1961-го років.

Цю справу треба теж покласти на серце й нашим послам, які, теж і у власному інтересі, повинні її вияснювати в парляменті та робити заздалегідь заходи, щоб при черговому переписі населення в опитних формулярах було вставлене питання про національне (етнічне) походження канадців.

Цією справою повинен зацікавитися і нею зайнятися Комітет Українців Канади, як найбільш компетентна установа, він бо має не лише репрезентувати канадських українців, але й дбати про те, щоб були зберігані права й привілеї канадців українського роду. А одним з найважливіших прав є виявлення своєї приналежности до українського роду.

Врешті ця справа повинна заторкнути й кожного з нас, членів канадської спільноти українського роду. Від того, як канадці іншого національного походження будуть оцінювати нашу вагу і значення, а така оцінка спирається на даних Канадської статистики, буде залежати їхнє ставлення не лиш до нас, як канадської національної (етнічної) групи, до нашої культури, наших загальних проблем, але й навіть до кожного з нас зокрема. Тому обов'язком кожного з нас, де тільки можливо, вияснювати неправильність даних канадської статистики, виправляти їх та задалегідь працювати, щоб черговий перепис подав наше справжнє число, а з ним і підкреслив наше значення та позицію.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

П'ятниця, 6-го липня:

в Культ. центрі св. Василія „пивну партію" в год. 8.30 веч., влаштовує Клюб молодих подруж. Ціна для двоїх 7 дол. Білети у Культ. Центрі. Розвагами займається Долорес Возний; орхестра „Рояльтіс".

* * *

Неділя, 8-го липня:

відбудеться ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК в парафії св. Володимира.

Архиєрейська св. Літургія пічнеться о год. 10.15. Співслужитимуть Всесв. о. митрат В. Лаба, і Всесв. о. крил. Ю. Ковальський. Дияконуватиме о. Адріян, ЧСВВ.

По службі Божій обід в парафіяльній залі, 12726 - 119 вул.

Попис учнів школи фортепіяно п-і Марії Дитиняк

В середу, 20 червня, в залі УНО, відбувся річний попис учнів школи фортепіяну Марії Дитиняк. На пописі виступало 30 учнів, починаючи від початківців, які дуже зосереджено виконували на фортепіяні народні пісні аранжовані для гри на фортепіяно різними композиторами, а відтак учні 1-ої до 10 кляси Королівської консерваторії.

Учні виконували твори Бетовена, Дебюсі, Шопена, Шумана, Клементі, Кулява і багато інших. Приємно, що на пописі учні виконують твори українських композиторів, як Барвінського, Косенка, Фіяли, Яременка.

Сольові номери були переплітані дуетами, з яких багато були побудовані на українських народніх піснях. Приємно помітити ріст учнів у їхній музичній праці, а з поміж них заслуговують на вирізнення слідуючі учні: Галя Саварин, Галя Дитиняк, Дарця Градюк, Ігор Дитиняк, Корін Айзенбраун, Христя Пастушенко, Ліда Бойко. 21 учнів здавало іспити у Королівській консерваторії, 5 здавало теоретичні іспити і тепер нетерпеливо чекають на висліди. П'ять учениць: Галя Саварин, Ліда Бойко, Дарця Градюк, Галя Дитиняк і Корін Айзенбраун виступали на музичнім фестивалю, який кожного року влаштовує в Едмонтоні Асоціяція Ківаніс.

25-річчя відділу ЛУКЖ св. Василія

У неділю, 10-го червня ц.р. члени відділу ЛУКЖ парафії св. Василія в південному Едмонтоні відсвяткували 25-річний ювілей існування.

Того дня, в годині 5 попол. о. В. Дрібненький ЧСВВ парох і духовний асистент, відслужив Благодарственну св. Літургію за Боже благословення в дотеперішній праці та з проханням про дальшу Божу опіку. Численні членкині приступили до св. Причастя.

По св. Літургії відбувся бенкет у Культурному центрі св. Василія. З великою радістю привітали членкині Владику Ніла, а також о. д-ра Е. Камінського, духовного провідника ЛУКЖ едмонтонської Єпархії, п-ю Л. Слободу, голову Єпархіяльної управи ЛУКЖ і п-ю І. Павликовську, довголітню заслужену членкиню ЛУКЖ, відзначену папською золотою медалею за працю для церкви й народу.

На бенкеті в особливіший спосіб вшановано членкиньосновниць, що були присутні Між ними були й такі, що були вибрані до першої управи в 1948 році: голова п-і М. Войтків, заст. голови п-і А. Булат та секретарка п-і М. Козяк. В час бенкету представлено також бувших голов відділу, що були присутні, а то п-і: М. Войтків, А. Лукавецька-Яніцька, Й. Дідух, Л. Слобода, А. Дацюк, К. Гарапнюк, П. Тиркало.

Молитвою згадано пок. голову Г. Салевич і тих всіх членкинь, що вже відійшли до вічности.

Перша голова відділу п-і М. Войтків коротко переказала історію відділу від початків від 1948 року.

Предсідницею бенкету була п-і С. Курило, теперішня голова відділу ЛУКЖ.

Промовляли Владика Ніл, о. д-р Е. Камінський і п-і Л. Слобода. Мистецьку програму виконали брати: Ж. Міськів — на скрипці і Л. Міськів на фортепіяні.

Кінцеве слово до членкинь сказав о. парох В. Дрібненький ЧСВВ і молитвою закінчив бенкет.

Перший ряд зліва до права: А. Байдуже і М. Піставка — кор. секретарки; А. Німчук — фін. секр.; А. Варава — рекорд секр.; О. Павлюк — друга заст.; Й. Драганюк — перша заст.; С. Курило — голова відділу ЛУКЖ св. Василія; о. В. Дрібненький ЧСВВ — парох і дух. асистент; Л. Слобода — голова Єпарх. управи; М. Войтків — поч. голова відділу; кол. голови відділу ЛУКЖ св. Василія: А. Лукавецька-Яніцька, Й. Дідух, А. Дацюк, К. Гарапнюк, П. Тиркало.

СОВЄТСЬКІ КОНЦТАБОРИ

У Брюсселі опубліковано докладні інформації про радянські виправно-трудові табори, що нараховують тепер понад 1 мільйон в'язнів.

Табір — то певний географічний район, який звичайно називають таборовим відділом, або виправно-трудовою колонією. Нам відомі докладні адреси 253 таких таборів, вважаємо одначе, що в СРСР існує не менше тисячі таборів. У деяких областях є 1-2 табори, в інших областях, напр., у Пермській області, більше 50 таборів. Інші місця з великою кількістю таборів знаходяться в віддалених районах країни, таких як Казахстан, Комі та інших, де клімат або надзвичайно гарячий, або надзвичайно холодний, і куди неохоче їдуть вільнонаймані робітники на шахти або лісозаготівлі, що є основні роботи у цих місцях. Кількість в'язнів у поодиноких таборах коливається між кількома сотнями й кількома тисячами осіб.

Володимир Буковський, який перебував 3 роки в концтаборі у Воронізькій області, під час своєї короткотривалої волі сказав закордонним кореспондентам у Москві, що лише у Воронізькій області є 10 трудово-виправних таборів і що ця кількість „нормальна для звичайної области". А Федеративна Російська Республіка має 65 областей.

У документі, переданому на Захід радянськими баптистами, подано адреси понад 200 концтаборів, у яких є ув'язнені віруючі-баптисти. Ці табори розміщені у східній Росії, в Сибірі і на Далекому Сході.

Одна з таких мереж концентраційних таборів лежить уздовж т.зв. „залізниці в нікуди", що проходить на північ від Потьми. Цієї залізниці ви не знайдете на жодній мапі. Це окрема лінія, що її збудовано руками в'язнів 40 років тому; вона перебуває в розпорядженні КҐБ. Поїзди з в'язнями приходять до Потьми з великих міст західньої Росії. Москва лежить від неї 200 миль на північний захід Але лише деякі москвичі знають, що в південнозахідньому закутку Мордовської Автономної Соціялістичної Республіки є 18 концентраційних таборів.

Є чимало вказівок на те, що чисельність в'язнів в одному таборі становить в середньому коло 1,200 осіб. Отже, якщо помножити цю цифру приблизно на одну тисячу таборів, що є в країні, то число в'язнів становитиме 1 мільйон 200 тисяч осіб.

Табори обведені електричними дротами, на вишках рефлектори й озброєні вартові. В кожному бараці живе від 1,000 до 2,000 в'язнів: чоловіків і жінок, кримінальних і ‚політичних' злочинців. Цей розлогий комплет таборів, що в ньому перебуває приблизно 30,000 радянських громадян і 25 чужинців, називається Дубровлаг. У горезвісному відділенні 17А, що складається з двох бараків, живе 300 політичних в'язнів.

Український письменник Валентин Мороз писав про табори так: ‚Тут — єдине місце, де каґебісти можуть не дотримуватися ніяких законів ні норм. Тут — місце, де володіє терор. Головне зусиля спрямоване на те, щоб убити людське в людині. В'язень може ні в чому не порушувати правил режиму, але як каґебісти відчують, що він не здався, зберіг гідність — на нього будуть тиснути всіми засобами".

Дуже тяжко визначити відсоток політичних в'язнів. Ця трудність полягає в тому, що виникає питання, як взагалі визначити поняття політичного в'язня. Тільки в тому випадку, коли знаємо статтю карного кодексу Російської Федерації (від 64 до 68 статті), можна визначити приблизну цифру політв'язнів.

Умови утримування в'язнів у таборах визначаються категоріями самих таборів: звичайний, суворий, найсуворіший і спеціяльний. Засуджені за статтями від 64 до 68 автоматично потрапляють до однієї з двох найсуворіших категорій. Одним із найжорстокіших і нестерпних видів покарання в умовах радянських таборів є постійний голод, особливо для в'язнів найсуворішої та спеціяльної категорії. Якщо врахувати той факт, що багаторічний постійний голод сполучається з тяжкою примусовою працею, вийде справді трагічна картина.

Брітанське Медичне Товариство стверджує, що важко працююча людина потребує мінімум 4,250 кальорій денно. Радянські експерти заявляють у „Великій радянській енциклопедії". що потрібне мінімум є 4,000 кальорій. Теоретично в'язні в таборах повинні діставати 2,400 кальорій, але фактично вони не отримують навіть 2,000, а в'язні суворого режиму лише 1,300 кальорій до їхньої юшки і каші не додають ніякого товщу. Кожний в'язень отримує денно 1 фунт чорного хліба.

Недоїдання і тяжка примусова праця стали причиною смерти в таборах протягом останніх років таких в'язнів, як потиш Ян Капісіньш, українець архітектор Михайло Сорока, кіровський математик Борис Талантов. Багато в'язнів, що не витримали тяжких умов, вчинили самогубство, інші себе тяжко покалічили. Теоретично радянське законодавство не допускає таких катувань однак, новий закон, виданий в 1969 році, в статті 36 каже, що як міра покарання, у виправно-трудових таборах видають надзвичайно занижену харчову норму. Позбавлення політичних в'язнів права отримувати харчові посилки — то звичне явище.

Порівняно з голодом, інші види катувань менш постійні. Це — позбавлення побачень з рідними, принизливі процедури голення наголо і постійне ношення тюремного одягу, заборона справляти релігійні обряди, заборона користуватися релігійною літературою, постійний холод і сирість у бараках, запроторювання до карцеру, часто жорстокість конвоїрів; це своєю чергою викликає голодівки протесту, скарги на того чи того адміністратора з боку в'язнів.

Треба сказати, що число в'язнів у таборах Радянського Союзу зростає. Від 1965 р. посилюється сваволя органів КДБ. Закони стали суворішими як на папері, так і на ділі. Це однаково поширюється і на інакшедумаючих, і на кримінальних злочинців. Якщо взяти до уваги, що кількість в'язнів (не рахуючи в'язнів у спеціяльних психіятричних лікарнях) дорівнює 1 мільйонові 200 тисяч осіб, то навіть при цій, явно заниженій цифрі, це становитиме піввідсотка всього населення СССР, тоді як в Англії число осіб у тюрмах становить лише 0,07% відсотка, у Франції — 0,16%, у США — 0,2%. Звісно, у сталінські часи кількість в'язнів була значно більша, але сьогоднішні цифри зростають і становлять від 2½ до 7 разів більше в'язнів, ніж у названих країнах.

Радянський уряд не завжди залишається глухим до тиску із-зовні. Юрій Галансков у 1969 році, звертаючися до західних комуністів і до світової громадської думки, писав: «На щастя, такі події як голодівки протесту (у Мордовії в лютому 1968 р.) для підтримки Олександра Ґінзбурґа раніше чи пізніше стають відомими як у нашій країні, так і за кордоном. Остання обставина особливо важлива й цінна, бо вона заторкує наші національні інтереси. Західна преса, а особливо західні радіостанції, викривають сваволю й акти брутального насилля радянських органів влади і це змушує державу вживати термінових заходів. Таким чином, західна преса й радіо спроможні виконати завдання, яке тепер тяжко розв'язати в Росії — завдання організованого протесту — і тим самим допомогти розвиткові нашої національної самосвідомості. На жаль, Захід сам собі знижує ціну, цікавлячись більше всілякими сенсаціями або укладаючи тимчасові ідеологічні компроміси. На Заході нема потрібної впертости та послідовности щодо тих справ, які для нас надзвичайно важливі».

(За „Українським Самостійником" та Сучасністю")

Чому в Совєтському Союзі багато розлучень

Олександер МАП

Поверховий перегляд совєтського законодавства про шлюб створює враження, що в СССР сім'я оточена увагою та піклуванням партії та уряду, які, мовляв, дбають про зміцнення сім'ї і що для цього в Совєтському Союзі створено найліпші умови, зокрема проголошено рівноправність чоловіка та жінки, їхню матеріяльну незалежність, право на спільне майно тощо. Саме в такому дусі читають свої лекції про шлюб та сім'ю в СССР совєтські пропаґандисти та аґітатори. Якщо це все так, то чому Совєтський Союз посідає перше місце по кількості розірваних шлюбів? Якщо тисяча дев'ятсот шістдесятого (1960) року було розірвано двісті сімдесят (270) тисяч шлюбів, то тисяча дев'ятсот сімдесятого (1970) року кількість таких шлюбів сягає сімсот (700) тисяч. Сама статистика промовляє за себе. Названі цифри привернули увагу закордоної преси. В чому справа? Чому країна з найкращим законодавством про шлюб — сім'ю досягти світового рекорду щодо кількости розлучень? Невже це не турбує державу? Адже мова йде про розпад родиного життя, а совєтська преса з цього приводу вперто мовчить. Навіть юридичні журнали дуже обережно порушують цю тему. У своїх рішеннях суди, які розглядають справи про розлучення, а також ЗАГСИ, тобто органи запису громадського стану, здебільшого обмежуються траферетним формулюванням: „не зійшлися характерами".

Але невже у громадян Совєтського Союзу такі погані характери, що не змогли зійтися аж сімсот тисяч пар, тобто майже півтора мільйона людей? А може, справа не в людських характерах, а в інших причинах, які приховують у СССР? На це питання допомагають відповісти ті незначні матеріяли, які час від часу з'являються на сторінках совєтської преси. Так, наприклад, журнал „Радянське право" (друге число за сімдесят третій рік) розповідає про молоде подружжя Вирових, що побралися в січні минулого року. Не маючи житлової площі, вони поселились в будинку батьків Вирової. За якийсь час між батьками та зятем почали виникати непорозуміння, і в червні того ж року, тобто через шість місяців після реєстрації шлюбу, Вировий звернувся в суд з заявою про розлучення. Це типовий приклад з совєтської дійсности. Молоді подружжя головним чином розпадаються саме з таких причин. Та це й зрозуміло, — для родинного життя однієї прихильности і любови замало. Родині потрібна житлова площа. Навіть у біблії сказано, що „птиця і горлиця повинні мати гніздо, де б вони могли покласти своїх пташенят". Відома українська пісня словами зарученої каже: „Построй хату з лободи, до чужої не веди".

Будувати не лише хату, але знайти квартиру чи кімнату в наші часи стало значно складніше, ніж в біблійні. На все треба дозвіл, усе реґулюється законами. Внаслідок цього понад сімдесят (70) відсотків молодих подруж живуть у батьків з надією колись одержати власне мешкання. Саме у цьому криється джерело конфліктів та причина численних розлучень. Як може родина, що живе на площі від сімох до чотирнадцяти кв. метрів на особу, прийняти до себе зятя чи невістку, без того щоб погіршити свої обмежені житлові умови?

Одержати мешкання на підставі одруження за совєтським законом неможливо. Треба спочатку довести потребу у житловій площі, одержати відповідні висновки комісії, яка має обстежити житлові умови. Зібрати і здати потрібні документи це тільки перший етап, а потім треба роками чекати на квартиру. З народженням дитини становище молодого подружжя ускладнюється, бо на приватну квартиру з малою дитиною не хочуть приймати. Щоб вступити до кооперативи, потрібні гроші: місячна заплата молодого подружжя становить пересічно двісті — двісті п'ятдесят карбованців. Одержати в банку кредит, як це робиться на Заході, неможливо. Отож складаються такі обставини, що молоде подружжя змушене розлучитися.

В кращому разі після одруження молоді люди живуть у своїх гуртожитках. Безперечно, за таких умов подружжя не може мати спільного господарства. З цього приводу „Литературная газета" за четверте квітня цього року пише: „Що ж до ведення спільного господарства, то не всі зарестровані подружжя його мають". Не вирішує цієї проблеми і спроба будувати для молодих спеціяльні готелі, бо молода родина має придбати меблі, устаткування для кухні, якого немає в готелі. Не сприяє родинному щастю і атмосфера готелю, яка також інколи стає причиною розлучення молодого подружжя. Ще одна причина розлучень криється в недоліках самого законодавства. За статтею чотирнадцятою основ законодавства про шлюб та родину та статтею сорокового кодексу законів про шлюб та родину Української ССР шлюб можна розірвати в усіх випадках, якщо родина розпалась й збереження нормальних шлюбних взаємин неможливе. Нове законодавство про родинний шлюб, прийняте п'ять років тому, значно полегшало розірвання шлюбу. При спільній згоді сторін на розлучення в ЗАГС-і робиться відповідна реєстрація. Лише при наявності дітей чи відмови від розлучення однієї зі сторін справу розглядає суд. Хоча закон зобов'язує суд вжити заходів для примирення сторін, часто ці заходи на практиці обмежуються лише формальними запитаннями — не більше. Зменшено також плату за розлучення. Хоч доцент вищої школи міністерства внутрішніх справ Оридорога вважає, що „спроби зміцнити сім'ю тільки шляхом удосконалення правових норм не завжди дають позитивні результати", все ж таки схвалені законом з 27 червня 1968 року правила розлучення часто просто заохочують не лише до фіктивних шлюбів, але зневажають саму інституцію шлюбу. Навіть совєтські часописи писали про випадки, коли шлюб оформлявся для того, щоб мати право купити в магазині для новоодружених модерні черевики та костюм. Відкинувши святість шлюбу, санкціонованого свого часу церквою як таїнство, совєтська влада не змогла вжити заходів для його скріплення шляхом свого законодавства. .Наслідок — сумний рекорд — сімсот тисяч розведених пар на протязі лише одного 1970 року. Отже причина масових розлучень і розпаду родинного життя в СССР насамперед криється в соціяльних умовах людей і в недоліках совєтського законодавства про шлюб та родину. Треба вжити рішучих заходів, щоб виправити ганебне становище, бо масові розлучення в СССР ведуть до розпаду родинного життя, а родина — не можна забувати це державна клітина.

І знову проминув . . .

(продовження з стор. 4.)

Не зважаючи на обмаль часу управителеві курсів українознавства вдалось підготовити з учнями курсів 3 імпрези. І так хор курсів українознавства виступив спільно з дітьми з Рідних шкіл на Шевченківському концерті в п'ятницю, 30 березня ц.р. в „Ювілейній авдиторії". Крім того Галя Тобейчук, учениця IV курсу, виголосила доповідь на тему: „Шевченко та його заповіт", а Галя Дитиняк відспівала дві пісні: „На городі коло броду" й „У перетику ходила" — обі муз. М. Лисенка. Молоденькій солістці акомпаніювала Галя Саварин, учениця IV курсу. Далі учні курсів українознавства виконали інсценацію „Великий Льох" у рямцях Шевченківського концерту, що відбувся заходом управи філії УНО і виступ шкільного хору у концертовій частині нинішньої програми з частковим повторенням інсценації.

Вкінці учні курсів: III, IV і V відвідали зі своїми учителями в суботу, 11 листопада 1972 р. музей-архів оо. Василіян у Мондері, де мали змогу оглянути прецінні унікальні видання: „Апостола", надрукованого у Львові в 1574 р., „Острозьку Біблію" (1581), „Русалку Дністрову" (1837), портрети визначних церковних і національних діячів, національну ношу, тканий варстат, кужіль і прядиво та інші предмети ужиткового мистецтва, прегарно графічно оформлені банкноти України з визвольних змагань (1918-1921) та монети різних держав Европи (нумізматичний відділ), карту розселення українських поселенців в Алберті з світлиною Василя Ілиняка (так звучить правильно його прізвище на пашпорті, що зберігається в музеї і кожний про це може переконатись, а не „Єлиняк", як це неправильно подають його прізвище). Словом прогулька до Мондеру була дуже корисною й приємною, бо діти провели час мило і збагатили своє знання.

Подякував теж п-і Наді Цинцар за те, що запроєктувала костюми до інсценізації „Великий Льох" і сама їх пошила. Голові Шкільної ради при КУК В. Савчукові подякував за фінансову допомогу Курсам Українознавства в сумі 160 дол. (закуплено книжки і погруддя Т. Шевченка та І. Франка, як нагороди учням за відмінні успіхи). Склав теж подяку управам: УНДому за грошеву пожертву 25 дол. і за безкоштовне відступлення залі на наради батьків і УНО за постійне дарове користування залею. Окрему подяку склав голові управи Батьківського комітету інж. п-рові Б. Рудикові та членам за співпрацю і комітетові пань, під проводом п-і О. Стадник за чайне прийняття з нагоди закінчення шкільного року 1972/73, а учням(цям) побажав приємних вакацій.

З черги опікуни курсів: Гр. Порохівник (I), Іван Бумбак (II), п-а Віра Когут (III) і Володимир Пайк (IV) роздали свідоцтва учням (цям) чотирьох курсів. Випускників (абсольвентів) V курсу попрощав коротким словом їхній опікун М. Хом'як пригадавши пропам'ятні слова Т. Шевченка.

„Якби ви вчились так,
як треба,
то й мудрість би була своя"...

з його „дружнього послания", що є для всіх українців в Україні і в розсіянні живою програмою національно-культурною, соціяльною і політичною, в якій зазначена виразно мета, політичний ідеал, означені завдання і засоби здійснення цього ідеалу. Якже ж це слід нам осягнути, про це говорив Верховний Архиєпископ і патріярх наших душ Иосиф підчас своїх недавніх відвідин в Едмонтоні, в Канаді і в США. Отже перед вами, абсольвентами ясна мета: вивчати наполеґливо світле минуле свого обездоленого українського народу, зокрема дорожити українською мовою, як найбільшим скарбом — тоді станете його речниками перед вільним світом. З кожної ділянки української культури маєте безліч доказів на те, що найбільші світочі світу схиляли своє чоло перед духовими скарбами українського народу. І так найбільший музичний геній світу Л. Бетховен написав одну зі своїх 32-ох сонат на українські мелодії і присвятив її Андрієві Розумовському, синові гетьмана Кирила, в палаці якого в Відні він часто концертував. У ноктюрнах найвизначнішого польського піяніста і композитора Ф. Шопена також слідний вплив українських народних пісень. З гордістю можете підкреслювати теж державницький підхід українського уряду з часів визвольних змагань, що признав усім національним меншинам України національно-культурні права, зокрема право навчати своїх дітей своєю рідною мовою. Український народ продовж століть боровся за свою волю і признавав право до свобідного життя в незалежних своїх державах сусіднім народам. Тому щасти вам Боже! Опісля опікун V курсу вручив кожному абсольвентові диплом, а управитель Курсів таблью в коверті.

Від абсольвентів виголосила коротке слово Оля Британ підкресливши, що вона сама скористала на курсах і що курси українознавства дають учням на їх далекий життєвий шлях. Опісля голова Шкільної ради В. Савчук роздав нагороди (погруддя і книжки) учням (цям) відмінникам. Першу нагороду дістали учні, які осягнули оцінки за успіхи в навчанні 91-100; другу — за 86-90; третю — 81-85. На I курсі отримали другу нагороду учні: Б. Суховерський, Ксеня Даціків і П. Мартинюк; третю — два учні: Таня Тодосійчук і Андрій Родинюк. На II курсі отримали 5 учениць третю нагороду: Віра Солтикевич, Надія Солтикевич, Марійка Стадник і Софійка Стадник та Ірина Тарнавська. На III курсі отримала другу нагороду Христя Вашке. На IV курсі: Галя Тобейчик — першу нагороду (погруддя І. Франка), Марко Цинцар — другу нагороду, Роман Гуглевич і Галя Саварин — третю нагороду. На V курсі: Олеся Цинцар першу нагороду (погруддя Т. Шевченка); Оля Британ, Галя Дитиняк та Ірина Шарабун — другу нагороду, а Ірина Іваник, Ігор Рудик та Роман Стефанів — третю нагороду. Троє учнів V курсу осягнули теж дуже добрі оцінки, але їм недоставало ледве 1 або 2%.

Від батьків склав подяку управителеві курсів і учителям п. О. Цинцар. Опісля Гр. Порохівник роздав посвідки учням за кредитований предмет:. українська 10, 20 і 30. Програму закінчено молитвою „Боже вислухай благання", що її започаткував о. Р. Ганкевич.

Після того відбулась гутірка батьків, приятелів, знайомих та учнів і учителів, при чайку і солодощах, що їх приготовив комітет пань під проводом п-і Оленки Стадник і п-і Тамари Стефанів. Вкінці слід підкреслити, що п-во Стадники подарували дітям морожене і напитки. Одночасно батьки оглянули виставку дитячих видань ОПДЛМ та деякі з них придбали своїм дітям цінні книжечки.

* * *

По вакаціях відбудуться вступні іспити на I і II курс уже в суботу, 1 вересня 1973 р. На I курс прийматимуть без іспитів учнів (ць) рідних шкіл, які закінчили успішно VI класу. Якщо ж дитина не ходила взагалі до Рідної школи, вчилась приватно і має 12 років — може бути допущеною до іспитів на I курс. Буде прийнятою на I курс, якщо складе успішно іспит передусім з української мови (добре вміє читати і писати українською мовою, знає загально граматику української мови, має загальні відомости з історії та географії України. З релігії дитина при вступному іспиті на I курс має знати щоденні молитви і виявити знання катехизмової частини) заповіді Божі і церковні тощо. — Щоденні молитви і катехизмова частина подані в кожному , навіть найменшому, молитовнику.

Старші віком діти з VI кл. Рідних шкіл можуть бути допущені до вступного іспиту на II курс, якщо складуть успішно іспит з усіх предметів навчання на I курсі: української мови з граматикою, географії та історії України і з релігії. За ближчими інформаціями слід звертатись до управителя курсів українознавства Ст. Гроха: 11702 - 113 Аве, Едмонтон, тел.: 453-2589. Точніші інформації про початок шкільного року 1973/74, богослуження в обох церквах (католицькій і православній), вписи, поправки і вступні іспити будуть подані в „УВістях" та інших українських часописах і англомовному щоденнику „Едмонтон Джорнал" в половині серпня ц.р.

М. Х.

В 1972 році Японія закупила в Алберті мінералів, вугілля, худоби та рільничих продуктів на сумі 41.3 мільйони долярів, на 8 мільйонів більше, як в 1971 році. Японія є найбільшим закордонним відборцем на албертські продукти, що їх продається безпосередно.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС
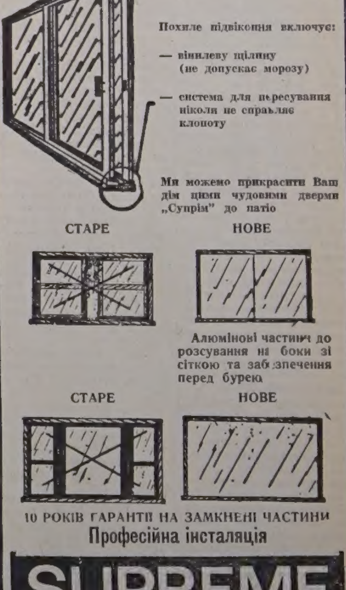

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

Едмонтон, Алберта: — похорон бл. п. Анни Орисюк

„Нехай буде Воля Твоя. . ."

Буває в житті, що на людину, родину, чи громаду спаде таке невимовно важке горе, що людським розумом не поняти та людською силою не перенести його. Тоді залишається віруючій християнській душі, у глибокій покорі, заедно повторяти слова Господньої молитви „Нехай буде Твоя воля..."

Така проба віри й таке горе, а з ним покірне піддання себе Божій волі, навістила недавно родини Богдана і Марії Орисюків та Івана і Марії Давидовичів, примірних парафіян церкви Успення Пресв. Богородиці в Едмонтоні, (Джаспер Плейс) по причині передвчасної смерти їхньої матері бл. п. Анни Орисюк. Безперечно, найбільший біль торкнув серця дітей та внуків, але можна сміло ствердити, що сумом і горем доткнені теж усі співпарафіяни, дальша родина, свояки, сусіди й інші приятелі покійної.

бл. п. Анна Орисюк

Бл. п. Анна Орисюк, з роду Ґітлярська, донька Миколи і Пелагії, народилася 18-го грудня, 1903 р. в селі Старогород, сокальського повіту, Україна. Тут покійна закінчила народню школу і на двадцятому році життя вийшла заміж за Андрея Орисюка (також уже покійний), що походив із сусіднього села Тудоровичі. Молоде супружжя замешкало у Старогороді. По короткому часі щасливого співжиття Андрій рішив шукати кращої долі за океаном й виїхав до Канади. в 1927 р., залишаючи молоду дружину Анну та маленьку доню Марійку. По короткій розлуці Анна і Марійка приїзджають до свойого любого батька і мужа Андрея до Вудмантик, Саскачеван. Як усі перші імігранти вони переходять важку пробу піонерського життя. Деякий час живуть теж в Онтаріо, а в кінці в Алберті, найдовше в Едмонтоні. По смерти Андрея, Анна жила при своїх дітях синові Богданові, його дружині Марії та внуках Михасеві і Григорієві. Приблизно рік перед кінцем свойого життя перейшла жити до своєї доні Марії та зятя Івана Давидович у яких є теж двоє дітей: Петруся, замужна Шептицька, а у них маленька доня Керен, та Ґері — син Івана і Марії.

Покійна Анна була лагідної вдачі. В неї було ніжне „золоте" серце, готове завжди послужити ближньому. Відзначалася вродженою інтеліґенцією та гарним співучим голосом-альтом. Тому ще в рідному краю співала в хорі та брала живу участь у драматичному гуртку. Сама віддана всеціло своїй рідній церкві, працюючи невпинно в рядах зорганізованого жіноцтва тут в Канаді у ЛУКЖ, виховала в такій же пошані до всего, що рідне своїх дітей та передавала це своїм внукам і правнукам. Покійна працьовита і скромна раділа усіми успіхами нашої громади. Для прикраси Божого храму не жаліла сили, часу та гроша. Було це для старенької убогої церковці, чи вже для нового храму. Хоч сили її підупадали та вона високо несла прапор рідної традиції. Праці і талановитості покійної завдячуємо пошиті, часто і за свої гроші куплені матеріяли, дальматики для вівтарних дружинників, фелони вишивки тощо. Хоч більше року поважно хворіла, не опускала Служб Божих, імпрез з нагоди парафіяльних свят, чи навіть місячних сходин відділу ЛУКЖ.

Та добрих діл покійної Анни не списати. Вона залишила нам невміручий дарунок: це гарний приклад тихої і жертвенної парафіянки. Не дивниця, що покійна залишила велику рану на тілі нашої парафії, бо її любили й вона втішалася великою пошаною серед старших, молоді та дітвори.

Бл. п. Анна упокоїлася в Бозі 17-го травня, ц.р. у шпиталі Роял Александра в Едмонтоні о 9-ій год. веч. Вона заснула тихо і незамітно, як і тихе було її ціле життя. З вірою, покорою і повним довірям до Божого милосердя прийнявши Найсвятіші Тайни: Покаяння, Маслосвяття та Євхаристії, віддала в Божі руки свого духа на руках своїх улюблених дітей Богдана і Марії. Які дивні і незбагнені Божі стежки. Ще кілька днів перед смертю була у своїх дітей вдома на День Матері. Раділа і тішилася дітьми, внуками, правнучкою та красою природи. В тиждень пізніше над її тлінними останками вже співали вічну пам'ять. „...Нехай буде Воля Твоя..."!

Крім вже згаданих своїх найближчих залишила ще свою сестру у рідному краю. Як карний вояк, узброївшись у повний виряд добрих діл свойого трудолюбивого життя, відійшла до сталого дому у дворах Небесного Отця по добре заслужену ніколи не проминаючу нагороду.

Похоронні відправи почались парастасом у „Парк Меморіял" в неділю 20 травня вечером. Другого дня ранку після Служби Божої й докінчення похоронних обрядів, тіло покійної зложено на цвинтарі св. Михаїла поруч могили її мужа Андрея. Величавий похорон і численні присутні, деякі з далекої сторони, яких начислювано понад 150 осіб були доказом, що покійна втішалася великою любов'ю і пошаною серед родини і приятелів.

Після відправ на цвинтарі, запрошені учасники похорону зійшлися до церковної залі на поминальний обід, який приготовили членкині місцевого відділу ЛУКЖ при парафії Успення Пресвятої Богородиці в Едмонтоні.

Покійній Анні хай буде вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Складаємо щиру подяку усім нашим знакомим, приятелям, колишнім і теперішнім сусідам та усім тим, що знали нашу покійну маму, за щирі слова співчуття, у час великого горя, що навістило нашу родину та участь у похоронах нашої ніколи незабутої найдорощої мами бл. п. Анни Орисюк. Велике і сердечне спасибі Всеч. о. Б. Снігуровичеві за відвідини у лічниці, уділення св. Тайн, слова потіхи та за усі відправи і пращальне слово на похоронах. Усім співакам та дякам п. А. Хомлякові і п. Г. Сірманові за гарні співи, членкиням відділу ЛУКЖ при парафії Успення за смачний обід в пам'ять нашої мами та усім присутнім, що не жаліли нічого а з далека прибули на похорон, щоб віддати останню прислугу нашій мамі. Також дякуємо за солідну обслугу похоронному заведенню „Парк Меморіял".

Хай Предобрий Господь сам винагородить вас усіх.

Богдан і Марія Орисюки, Іван і Марія Давидовичі з родиною

Торгілд, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. СТЕПАНА БУТКОВСЬКОГО

У понеділок, 9-го квітня помер по довгій недузі в Редвейській лічниці на 71-му році життя примірний християнин і добрий патріот бл. п. Степан Бутковський.

бл. п. Степан Бутковський

Покійний Степан походив зі села Симиківці Тернопільського повіту в Україні. До Канади приїхав 1927 р. й поселився в околиці Мондеру, де й оженився зі Софією Захарчук. Молоде подружжя поселилося на фармі в околиці Еґрімонту.

Тяжкі то були часи починати власну господарку. Тож були часи господарської кризи в Канаді. Також і наше національне й релігійне життя в Алберті щойно почало солідніше оформлюватися й потребувало багато зусиль та жертв в ново-заснованих парафіях та національних організаціях.

Маючи релігійне й національне виховання з України покійний Степан не стояв осторонь але скрізь брав діяльну участь.

Крім праці в парафії бл. п. Степан включився в ряди організаторів БУК на північну Алберту.

До кінця свого життя був вірним християнським і національним ідеалам.

Похоронні богослужби (парастас був вечером у каплиці Парк Меморіял) і заупокійну св. Літургію в четвер, 12 квітня у церкві Пресв. Євхаристії на Торгілд відслужив о. П. Мойсюк в асисті о. В. Снігуровича. Дякував п. А. Хомляк з Едмонтону.

Тлінні останки покійного Степана поховано на цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні.

Під час похоронного обіду в церковній залі на Торгілд о. парох попросив до слова дяка-гостя п. А. Хомляка, який знав покійного з різних організаційних з'їздів БУК в Алберті.

Опісля о. парох покликав п. Д. Семенюка перевести збірку на „УВісті". Збірка дала 34.00 дол.

Покійний полишив у смутку дружину Софію, сина Михайла, дві дочки: Ольгу зам. Зазуля і Стефанію зам. Васюта, 17 внуків і брата Миколу в Україні.

ПОДЯКА

Родина покійного Степана Бутковського складає щиру подяку найперше Преосвященному Нілеві за лист і щирі слова потіхи, а особливо за св. Служби Божі, що їх відслужили наш Владика й о. синкел В. Лаба в день похорону. Дякують д-рові М. Снігуровичеві за лист і слова розради від управи БУК, о. Б. Снігуровичеві і о. пароxові П. Мойсюкові за похоронні богослужби та п. А. Хомлякові за спів, Парк Меморіял за сумлінну старанну обслугу, жінкам у парафії за приготування обіду та всім учасникам похорону за участь.

Софія Бутковська і діти

Щиро дякуємо за жертву 34 долярів на „УВісті", а покійному Степанові хай нагородить Господь за працю для Церкви й народу вічним щастям в небі і пам'яттю на землі.

Короткі вістки

• **В минулому році** в цілому світі випродуковано 144.3 мільярдів фунтів тваринного м'яса, на один процент більше, як в попередньому році.

• **Японія підписала** із СССР про закупно в СССР у цьому році прибл. одного мільйона тонн нафтової ропи.

• **Голляндські рільники** дістали за свої продукти в 1972 році 4.2 мільярди долярів.

• **З уваги на** замороження цін на харчові продукти в США деякі фармери в Тексас повбивали сотки тисяч курей, бо заморожені урядом ціни на яйця та куряче м'ясо не покривають видатків, що їх мають годівці курей.

Елдорена, Алберта

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

Нев'янучий вінок для бл. п. Катерини Сікірської. Уже рік минув, другий наступає, як наша мама Катерина вічним сном спочила. Сумна мені хата від того часу; ніколи не можу забути про тебе, моя дружино й мамо.

бл. п. Катерина Сікірська

Катерина Сікірська, дочка Михайла і Анни Козак, народилася 1891 року в селі Склад Сільний, пов. Перемишель, Україна. Тут вона провела молоденькі літа життя; до Канади приїхала 1913 року і тут вийшла заміж за Михайла Сікірського Жили разом 59 років. Господь Бог поблагословив їх 10-ма дітьми, Геня, зам. за Лева Войцеховського, Анна зам. за Івана Якимець, Митро Сікірський, Стефан Сікірський, Розалія зам. за Юрія Кобильського, Гаська зам. за Е. Коваленко, Параня, зам. за Івана Пітерс, Богдан Сікірський і Данило Сікірський; 32 внуків і 12 правнуків. Всі вони, разом з татом-мужем покійної Михайлом, сумують по втраті мами, бабуні і прабабуні.

Покійну похоронено з української католицької церкви в Елдорені, до якої покійна ціле своє життя належала.

З нагоди роковин її смерти о. Т. Гурко відслужив в домі наймолодшого її сина Данила Парастас та виголосив проповідь про „Маму". Опісля родина подала гарячу вечеру, в часі якої всі з жалем згадували покійну.

Спочивай спокійно наша люба мамо, дружино і бабуню. Як ти спокійно жила так і спокійно відійшла. Нехай Господь прийме твою душу до свого царства, де вже нема ні болю ні смутку лиш радість навіки з Богом, котрого ти любила цілим серцем все своє життя. А ми, твої діти, у наших молитвах не забудемо тебе ніколи.

Родина покійної Катерини у домі Данила Сікірського зложила 15 дол. на „УВісті".

Щиро дякуємо за жертву, а покійній нехай дасть Господь щасливий відпочинок в небі і вічну пам'ять на землі.

Покійна Катерина померла 6 травня 1972 року.

Ще й далі „Українські буржуазні націоналісти"

В березневому числі совєтського „Українського журналу" надруковано статтю якогось В. П. Чередниченка п.з. „Антирадянщина — основний напрямок діяльности українського буржуазного націоналізму", який закликає **всіх комуністів у СССР та приклонників комунізму в інших країнах світу боротися з „антикомунізмом", а зокрема з „антирадянщиною", а також із „правим та лівим ревізіонізмом". Чередниченко накидається в першу чергу на „центри українських буржуазних націоналістів за кордоном", які діють в союзі з „імперіялістичною реакцією, маоїстами та сіоністами" проти СССР, „щоб підірвати соціялістичну єдність народів СССР та внести розкол між соціялістичні країни й послабити їх зовнішно-політичні позиції".**

Черндниченко закидає „українським буржуазним націоналістам, що вони й далі продовжують робити свої внески у підривні антирадянські внески міжнародного імперіялізму".

Говорячи прямо, Чередниченка болить, що українські поселенці у вільному світі осуджують русифікаційну політику Москви в відношенні до всіх народів СССР, а зокрема в відношенні до українського народу й звертають на це увагу народів вільного світу.

Одночасно Чередниченко погрожує всім свідомим українцям у СССР, що, як що вони ставатимуть в обороні своєї рідної мови, та української культури, чи вимагати належних їм прав, загарантованих совєтською конституцією, то вони теж опиняться під замітом „антирадянщини та антикомунізму", за що тепер в СССР арештують та засуджують на каторжні габори.

Норт Баттлфорд, Саск. — їздили в Україну

В місяці травні відвідали Україну п. Д. Ґалько, п-і М. Шевчук, п-і П. Радик і п-і М. Лагуцік. Всі вони з Норт Баттлфорд побували в Україні протягом трьох тижнів.

П. Д. Ґалько приїхав до Канади в липні 1926 року. По приїзді він перебував у своего шваґра Михайла Мандрусяка у Веґревил. В липні 1929 року п. Д. Ґалько оженився з Марією Смаль в Мондері. Цього ж року вони взяли гомстед близько Ранджер, Саск., де вони фармували аж до 1967 року.

П-і М. Шевчук приїхала до Канади в 1928 році. Зі своїм мужем Михайлом вони фармували в Ґляшин аж до часу, коли пішли на відпочинок і замешкали у Норт Баттлфорд.

п. Д. Ґалько

п-і Ґалько

п-і М. Лагуцік

п-і П. Радик

п-і М. Шевчук

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

НОВІ ЕДМОНТОНСЬКІ ДОРОГИ Й МОСТИ

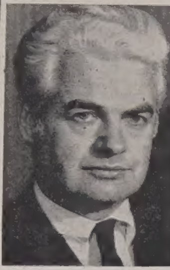

мейор Айвор Дент

В цій статті я хотів би подати короткий огляд будови деяких відтинків доріг та мостів, що їх побудовано минулого сезону. Ви може пригадуєте собі, що на початку березня, коли міська рада ухвалювала бюджет на різні будови, тоді ухвалено виплатити приблизно 19,700,000 долярів нашому відділові транспорту та інженерії на покриття видатків публічного будівництва, на побудову доїздів до мостів та роздоріж та на покриття цементом різних частин доріг та хідників. Досі видано на публічне будівництво бл. одинадцять мільйонів долярів. Не дуже давно було повідомлення в „Едмонтон Джорнал" про відкриття частини шляху, що називається „фрівей Менінга". То є чотироторовий шлях, розділений посередині, який простягається від 50-ої вулиці та 137-го авеню на схід й лучиться із провінційним гайвеєм ч. 15, що веде до Форт Саскачеван. Хоч тоді ще дорога не була зовсім викінчена, але її треба було вже відкрити для автомобілевого руху, щоб виключити небезпечний об'їзд, який примушував всі автомобілі їхати давною невигідною дорогою. Там залишилася частина дороги, покрита лише піском, якії тоді було відразу накрити цементом. Але її закінчено, як лише надійшла пригожа погода. Кошт будови цього відтинку дороги сягав прибл. півтора мільйона долярів.

Другий великий проект побудови міських доріг, який ще не закінчено, є продовження скорого шляху („експресс вей") Капілано від 112-го авеню на північ до 120-го авеню. Тепер ведеться праця над будовою переїзду понад дорогу на 112-ому авеню і, якщо буде догідна погода, цей переїзд повинен бути незабаром закінчений. В тій північній частині продовженого скорого шляху будуть поставлені світла для реґулювання руху. Одне світло буде поставлене там, де скорий шлях перетинає 118 авеню, а друге там, де перетинає 120 авеню. То є конечне, щоб вдержати нормальний рух на дорогах, що ведуть зі сходу на захід. Вищезгаданий проект коштуватиме дещо понад два мільйони долярів.

Як ви вже знаєте, на Беверлі відкрито офіційно новий міст для вжитку публіки, за будову якого місто заплатило один мільйон долярів. В додатку до того заплачено пів мільйона долядів на побудову та поправу доїзду до старого моста. В цьому році треба буде побудувати нові доїзди до старого моста й у часі будови старий міст буде замкнений для руху, а весь рух буде спрямований на новий міст, яким будуть їхати автомобілі в обох напрямах.

Ми вже зближаємося до кінця теж із побудовою муру, який має захороняти

(закінчення на стор. 7.)

Позичайте безпечно в корисному банку

Якщо ви потребуєте грошей, зайдіть, спеціяльне, наприклад на нове авто або на нові меблі, позичка є часто відповіддю.

Це означає, що ви можете залишити ваші ощадності неторкненими. І персональна позичка від нас дійсно заощаджує вам гроші, якщо ви порівняєте звичайний видаток купна на кредит.

Персональну позичку в Royal Bank є легко дістати, легко сплачувати, а коштує так мало. Ви сплачуєте нам в догідних місячних сплатах, і разом ми заплянуємо ці виплати, щоб поставити на можливі розтягнення на ваш прибуток. Що більше ваші позички є життево обезпечені, щоб забезпечити вашу родину без додаткових коштів.

Коротко, це є ощадність, розумний спосіб, щоб позичити на речі, які ви справді бажаєте.

Якщо ви потребуєте грошей на щось щоб зустріти нас. Ми все є охочі, щоб помогти.

“Хтось говорить по-українськи у відділі недалеко вас”

Вони дадуть вам всю поміч і інформації, які ви потребуєте.

ROYAL BANK -the helpful bank

З ПОБУТУ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА ЙОСИФА В ОТТАВІ

(З офіційного комунікату міністра для справ багатокультурности в Оттаві)

Блаженніший Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий, голова Постійного Синоду Української Католицької Церкви, відвідав в Оттаві своїх духовників та їхніх вірних. В понеділок, 28 травня Блаженнішого привітали на оттавському летовищі папський про-нунцій Преосв. Ґуідо дель Местрі та державний секретар для справ багатокультурности Ст. Гайдаш, що репрезентував федеральний уряд. Крім них, на летовищі було багато членів української спільноти, які прибули привітати Блаженнішого.

Після прибуття, міністер Ст. Гайдаш влаштував на честь Блаженнішого прийняття та бенкет, на якому були м.ін. Преосв. Ісидор Борецький з Торонто, Преосв. Ніл Саварин з Едмонтону, Преосв. Ґуідо дель Местрі, міністер рільництва Е. Вілен та п. М. Ж. Вушер, підсекретар у міністерстві державного секретаря.

На прийнятті Верховний Архиєпископ виголосив промову, яку друкуємо нижче.

Під час побуту в Оттаві Верховний Архиєпископ відвідав федеральний парлямент в часі його засідання.

Блаженнішого щиро привітали на засіданні федерального парляменту всі посли, включно із прем'єром П'єр Трюдом.

Про привітання Блаженнішого Йосифа в федеральному парляменті записано в офіційному протоколі засідань парляменту (Генсард) таке:

„Присутність на галереї Його Блаженства Йосифа кардинала Сліпого. П. Павло Євчук (Атабаска): Пане Спікер, за вашим дозволом я хочу звернути увагу палати на присутність на сенатській галереї визначного відвідувача, Його Блаженства, Йосифа Сліпого, Кардинала з Риму, Верховного Архиєпископа і голови Української Католицької Церкви (оплески послів).

Міністер Ст. Гайдаш: Пане Спікер, як міністер відповідальний за політику багатокультурности федерального уряду, я хочу в імені канадського уряду долучитися до шановного члена з Атабаски (П. Євчука), і дуже щиро привітати Його Блаженство, кардинала Йосифа Сліпого. (Оплески послів).

„НЕХАЙ ГОСПОДЬ БЛАГОСЛОВИТЬ ВАС ТА ВАШ УРЯД".

З прийняття Верховного Архиєпископа в Оттаві: Преосвященний Ізидор (Борецький), міністер Ст. Гайдаш, Верховний Архиєпископ, Апостольський про-нунцій Преосв. Ґуідо дель Местрі.

З прийняття в честь Верховного Архиєпископа в Оттаві: міністер рільництва Е. Вілан, міністер Ст. Гайдаш, Верховний Архиєпископ.

(Промова Верховного Архиєпископа на бенкеті, влаштованому на його пошану державним секретарем для справ багатокультурности Ст. Гайдашем в дні 28 березня в Оттаві).

Для мене це справді приємний вечір бути гостем канадського міністра державного секретаря для справ багатокультурности. Як мене поінформовано, д-р Гайдаш очолює, нове міністерство, яке турбується розвитком культури всіх етнічних груп та включенням всіх тих культур у чудову канадську мозаїку, що нею можуть гордитися всі канадці. Це є направду в дусі християнського екуменізму.

Я бажаю вам якнайкращого успіху в досягненні цих шляхетних ідеалів, які можуть лише зміцнити вузли братерства та духа канадської єдности.

Для мене є великою шаною бути в такому гарному товаристві і я дуже вдячний вам пане міністре, за щире прийняття, й я складаю з цієї нагоди мої найкращі бажання вам та урядові із прем'єром Трюдо на чолі.

Я глибоко зворушений і для мене є великою честю бути на цьому прийнятті й я дуже вдячний за ваше сердечне привітання та ваші щирі побажання для мене, смиренного слуги Церкви.

Я мушу висловити мої щирі почування окремої радости, що я мав рідку присмність ступити ногою вдруге протягом п'яти років на землю цеї чудової свобідної країни. На цій дівичій землі ваші герої Волф і Манкалм поклали своє життя за свободу. На цій землі священики-місіонери понесли мученичу смерть за їхню віру в Бога. На цій землі батьки Конфедерації посадили великі чесноти свободи й справедливости двох великих народів — британського та французького — а посередині між тим поставили хрест-символ і ґарантію людського щастя та справжнього миру. Я дуже тішуся, що я міг прибути до цеї країни, бо тут, більше, як пів мільйона українських поселенців — також нащадків героїчних і шляхетних предків, які щедро проливали свою кров в обороні християнських ідеалів, вповні користають із цеї неоціненої розквітаючої спадщини, в цій їхній новій батьківщині.

Як пересмники їхньої прадідівської та історичної спадщини, а тепер як спадкоємці вільних прав та християнських принципів мира й справедливости, що на них ця канадська нація опирається, канадські українці гордяться тим, що вони є канадцями і я горджуся тим, що можу відзначити їхній вклад у канадську культуру та канадський добробут.

Ми всі дорожимо справою миру та християнськими ідеалами. Нехай Канада продовжує й надалі свої намагання бути надхненником та покажчиком дороги до миру й справедливости та свободи для всіх народів світу.

Нехай Господь щедро благословить вас та ваш уряд і нехай світлі історичні ідеали, яким ви так великодушно служите, процвітають ще буйніше й надалі й в цьому намірені я засилатиму до Всевишнього мої молитви.

Мейор Едмонтону . . .

(закінчення з стор. 6.)

від усунень землі скорий шлях Квіснел.

Інші будови доріг та покривання їх цементом були на 45-ому авеню між 111-им та 122-им стрітом... та поширення й добудова нової поверхні на Кінґсвей. Оба ці проекти закінчено, а їх кошт є приблизно один мільйон долярів. Сі-Ен-Ар дістав дозвіл поширити дорогу та поставити сиґнальні світла на Кінґсвей і 121-ому авеню. Після того місто могло закінчити будову решти своєї дороги.

Приблизно два й чверть мільйона видано минулого року на покриття твердою поверхнею „Беклейн-с" та вулиць в давніших міських дільницях. Ми тепер вже вспіли поладнати майже всі прохання наших мешканців у справі цементування доріг та їх поправи, що лежали в управі міста від кількох років.

Приблизно чверть мільйона долярів видано цього року на побудову хідників та тунелів у центрі міста. Ці підземні переходи між більшими будинками в центрі міста були дуже конечні й цього вимагала конечність унормування руху пішоходів у тих місцях. Підземні переходи були такі конечні, що ми тепер вимагаємо від усіх будинків, що будуються в центрі міста, щоб вони забезпечили місце на підземні переходи в їхніх плянах. Приблизно два роки тому ми подавали, що щодня через Норт Саскачеван Рівер переїздить понад 184,000 автомобілів; найбільший рух автомобілів був через чотири мости із всіх едмонтонських віськох. Цими чотирма, найбільше вживаними мостами були: Давсон, Лов Левел, на 5-ій вулиці та Гай-левел, — усі в центрі міста.

Тепер ми маємо в цілому дев'ять мостів, що лучать обі частини міста й буде досить цікаво переглянути статистику, щоб побачити, які зміни зайшли в міському автомобілевому руховi через міські мости.

Тепер зросло число автомобілів, що переїздять мостами через Саскачеван Рівер із 184,000 до 214,000 автомобілів денно. Найбільше автомобілів, бо 73,300 переїздить через міст Капіляно. Мости Лов Левел, Ґровт та на 105-ій вулиці, щодо автомобілевого руху, слідують зараз за ним із 30,000, 28,000 та 27,000 автомобілів. При цьому обчисленні є замітним, що інакше, як досі, велика більшість автомобілів не користується чотирьма мостами в центрі міста, але весь тягар автомобілевого руху перекинувся майже рівномірно на два мости в центрі міста на мости Лов Левел та на міст на 105-ій вулиці... та на два мости, положені в західній та східній частині міста — Ґровт Ровд та на Капіляно Експресс вей. Два мости, через які переїздить менше автомобілів, тепер, є міст Давсон та міст на 16-ому гайвею на Беверлі.

Обставина, що через міст Капіляно тепер переїздить найбільше число автомобілів денно та те, що міст Квіснелл є шостим, якщо йдеться про число автомобілів, що через нього переїздять, вповні виправдують рішення міської ради, щоб побудувати дороги, які оминали би центер міста.

Айвор Дент, мейор

Ivor Dent

Короткі вістки

• **В Словаччині** зорганізовано 1790 атеїстичних гуртків, які мають пропагувати „соціялістичні церемонії", замість релігійних; хрестин, вінчань та похоронів.

У листопаді минулого року на деяких трамваях у Києві були намальовані знаки хрестів. Такі трамваї були вилучені вранці з маршрутних ліній, як їх помітила міліція. Хрести відмивали у вагоноремонтному депо.

Your Alberta Government has CUT YOUR TAXES

Every HOMEOWNER, FARMER or RENTER in Alberta is now entitled to a PROPERTY TAX REDUCTION

WHY?
Your Alberta Government's NEW OIL and GAS POLICIES are bringing ADDITIONAL REVENUES into the general funds. By a SUBSTANTIAL PROPERTY TAX REDUCTION this benefit is being passed on to Alberta citizens as the owners of our oil and gas.

WHO?
ALL OWNERS living in their own HOMES or MOBILE HOMES and all eligible RENTERS in Alberta receive this TAX BENEFIT.

HOW?
The PROVINCIAL EDUCATION TAX portion of your residential property tax has been removed up to a level of $216!

WHEN?
NOW!
The Alberta Property Tax Reduction Plan announced in January is now law. It is designed to reduce the taxes you pay this year on your property and it also recognizes that each renter is paying a Property Tax indirectly through his rent.

HOW MUCH?
The Provincial Education Tax you have been paying on your PROPERTY VARIES AMONG MUNICIPALITIES. However in spite of whether these local taxes go up or down YOUR ALBERTA GOVERNMENT IS NOW PAYING YOU A REBATE (OF THE PROVINCIAL EDUCATION TAX) UP TO A MAXIMUM OF $216.

How you will benefit

1 HOME OWNERS
(UNDER AGE 65). You will receive a minimum of your total property tax or $100, whichever is the lesser, up to a MAXIMUM OF $216. If age 65 or over see item (2).

2 SENIOR CITIZENS
(AGE 65 and over). If you now receive the GUARANTEED INCOME SUPPLEMENT you will receive a MINIMUM of your total property tax or $200, whichever is the lesser. If you do not receive the GUARANTEED INCOME SUPPLEMENT, the minimum is your total tax or $100 whichever is the lesser. The MAXIMUM is ALL of the Provincial Education Tax. If you are a renter see item (3).

3 RENTERS
(AGE 65 and over). You can claim the sum of $100 immediately. Your application form is available after June 30th in any Treasury Branch, Treasury Sub-Agency, Municipal Office, or any office of the Department of Municipal Affairs. It should be sent to Department of Municipal Affairs, 10363-108 Street, Edmonton, Alberta T5J 1L8. (If you live in a nursing home, a senior citizens' home or lodge, you already have the benefit of this renter assistance and need not apply because these kinds of accommodation do not have to pay Provincial Education taxes).
(UNDER AGE 65). You will receive your Alberta Government benefit by way of an INCOME TAX REBATE on your 1973 PROVINCIAL Income Tax. Watch for further details.

4 FARMERS
You will receive the same benefits on your farm dwelling as non-farmers do on their homes. The same applies if you are a renter or a senior citizen.

Here's How to Obtain your Tax Benefit
Homeowners receive application forms in the mail enclosed with your 1973 property tax bill. It describes your Alberta Property Tax Reduction Plan. Study it carefully, fill it in and RETURN to your LOCAL TAXING AUTHORITY (City, Town, etc.) as soon as possible.

Alberta MUNICIPAL AFFAIRS

Ваш Албертський уряд обнизив ваші податки

Кожний властитель дому, фармер чи той, що наймає хату в Алберті має право на знижку податку за посілість

ЧОМУ?
Нова політика вашого албертського уряду що до оливи й ґазу приносить додаткові прибутки до загального доходу. Через поважну знижку податку на посілість той прихід передається мешканцям Алберти, як власникам оливи й ґазу.

ХТО?
З того податкового прибутку користають усі властителі посілостей, що живуть у власних домах чи рухомих домах і всі ті, що мають право до знижки, якщо винаймають мешкання в Алберті.

ЯК?
Частина провінційного податку, яка йде з вашої власности на школи, дарується аж до суми 216 долярів.

КОЛИ?
ВЖЕ ТЕПЕР!
Обнижка албертського податку від посілостей, що її проголосив уряд в січні, є вже законом. Вона є подумана на те, щоб зменшити податки, які ви платите цього року за свої посілості й вона признає, що й той, що винаймає, платить посередньо податок заплатою за винайм.

КІЛЬКО?
Провінційний податок на виховання, який ви платите за вашу посілість є різний у різних муніціпалітетах. Однак без уваги на те, чи місцеві податки йдуть в гору чи в долину, ваш албертський уряд платить вам знижку (з вашого провінційного податку на виховання) до суми 216 долярів.

ЯК ВИ БУДЕТЕ КОРИСТАТИ?
1. Власники домів (65 років і вище).
Ви одержите мінімум з цілого вашого податку з посілости або 100 долярів, залежить котре є менше аж до найвищої суми 216 дол. Якщо ви 65 річні, або старші, гляніть на ч. 2.
2. Старші громадян (65 років і вище). Ви можете вимагати суму 100 дол. зараз. Вашу аплікацію ви дістанете, по 30 червня в кожному „Трежері бренч", „Трежері-аґента" в Муніціпальному бюрі чи в будьякому бюрі міністерства муніціпалітетів. Його треба вислати до Департаменту для справ муніціпальних 1036 - 108 вул., Едмонтон, Алберта T5H 1Л8.
Якщо ви живете у старечому домі в Нирсінґ домі, ви вже маєте користь з цього закону і не потребуєте вносити жодних форм, бо такі інституції не платять провінційного податку на виховання.
Якщо ви маєте менше як 65 років життя, ви дістанете свій зворот при вашому провінційному податку за 1973 рік. Слідіть за дальшими поясненнями.

ФАРМЕРИ
Ви будете користати зі знижки податку від вашої фарми й забудувань, як і не-фармарі, які дістають знижки податку від своїх домів. Ви користаєте так само зі знижки, як ви винаймаєте дім, чи є старшими громадянами.

Тут подаємо вказівки, як користати з податкової полегші?
Властителі домів одержують форми аплікацій поштою разом з виміром податку за 1973 рік.
У тій формі є пояснення Албертського пляну знижки податку. Треба цю форму уважно прочитати, виповнити й повернути до місцевого податкового уряду (місто, село, муніціпалітет і т.п.), і то якнайскорше.

Албертські Муніціпальні Справи

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

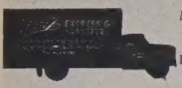

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Кол. президент Перон у Аргентині

До Арґентини повернувся 20-го червня кол. президент Арґентини 77-річний Хуан Перон, після 18-річного побуту в Еспанії, де він проживав як політичний втікач. Перон повернувся до Арґентини на запрошення нововибраного президента Г. Кампори, який є ставлеником партії перонистів. На привітання Перона зібралося на летовищі в столиці Арґентини майже два мільйони людей, між якими були й противники Перона. Між противниками та приклонниками Перона дійшло до суперечки, а відтак до стрілянини, наслідком чого згинуло 34 особи, а понад 340 осіб було поранено.

Перон мав промовляти до зібраної товпи, але, наслідком стрілянини, літак, що ним летів він та президент Г. Кампора, приземлився не на міжнародньому летовищі, але на військовому й Перон відмовився промовляти до людей, які вже звели між собою бій. Перон промовляв вечером на телевізії й перепросив розчарованих приклонників, які прийшли його привітати, що він до них не промовляв, але він не хотів спричинити це дальшої стрілянини. Він приобіцяв, що незабаром на пресовій конференції викладе плян своєї діяльности та діяльности нововибраного президента Кампори.

Перон живе у своїй віллі під сильною охороною поліції. Він не заниматиме ніякого становища в уряді, лише буде дорадником нововибраного президента.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

ТРЕБА ПРОДАВЦІВ ДО „РІЛ ЕСТЕЙТ"

Нам потрібно вісім чоловіків або жінок для продажу реальностей в нашому новому відділі „Терра пляза бренч". Хочете бути незалежним працівником та працювати в підприємстві де ви самі встановлюєте вашу платню?
Ми вас вишколимо до того. Наші менаджери не змагаються в продажеві з нашими продавцями. Вони співпрацюють з ними.
Для довірочного інтерв'ю дзвоніть до менаджера від продажей Нік Ділялло (Nic DiLallo) на ч. 476-3351.

UNITED TRUST COMPANY
12920 - 97 St. Edmonton, Alberta

ДЕНЬ БУКК

Єпархіяльна управа БУКК влаштовує в день Патрона БУКК св. Володимира

ДЕНЬ БУКК

на Єпархіяльній оселі в неділю, 15-го липня 1973 р. — разом із закінченням Літнього табору.
Це Свято організується під кличем:

„В 10-РІЧЧЯ ЗВІЛЬНЕННЯ З КАТОРГИ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА І КАРДИНАЛА БЛАЖЕННІШОГО КИР ЙОСИФА".

В програмі: Архиєрейська Служба Божа — год. 10.00 перед пол.

По Службі Божій обідова перерва від год. 12.00 — 1.00.

Концерт таборової молоді та інших год. 1-а попол.

Доповідь митрофорного протоієрея о. д-ра М. Сопуляка — год. 1-а попол.

Після офіційної частини товариські гри та забави для молоді і старших.

Технічною частиною свята занимається відділ БУКК при парафії св. Юрія Побідоносця в Едмонтові.

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ
11023 - 107 авеню, Едмонтон — тел. 425-9214
Цертифікований дентистичний механік.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● **ВІКОМ 23 РОКИ** самітна українка в Польщі бажає пізнати самітнього інтеліґентного щирого й порядного хлопця. Адреса:
Eugenia KORDAN
19-520 BANIE MAZURSKIE
pow. GOŁDAP,
woj. BIAŁYSTOK, POLSKA

—o—

КАНАДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ ЗМАГАННЯ ЗА НАЙКРАЩУ ПИСАНКУ

Зголошення від молодих, середнього віку й старших громадян приймається до 31-го липня 1973 р.

Оцінка, нагороди-трофеї і грошеві нагороди будуть дані 3 серпня 1973 р.

Докладніші дані можна одержати письмом від:
CANADA'S NATIONAL UKRAINIAN FESTIVAL,
20 Memorial Boulevard,
Dauphin, Manitoba

—o—

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.
WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

„Відкритий лист"

З ПРИВОДУ ПОБУТУ БРЕЖНЄВА В США

У зв'язку з відвідинами секретаря центрального комітету советської комуністичної партії Л. Брежнєва в США відбулися протестаційні демонстрації в Вашингтоні, Ню Йорку та інших містах США. В демонстраціях брали участь тисячі американців різних національностей, що походять із східньо-европейських країн, які впали жертвою советського імперіялізму, що його тепер очолює Брежнєв.

Кромі демонстрацій, заходом Українського Конгресового Комітету, надруковано в найбільш поширеному й найбільш популярному американському щоденнику „Ню Йорк Таймс" із неділі, 17 червня, цілосторінкове оголошення в формі „Відкритого листа до американського народу", в якому інформовано американців та з'ясовано їм справу народовбивчого переслідування українських інтелектуалістів советським режимом. В тому листі підписані 66 професорів американських коледжів університетів, визначних вчених англосаксонського, жидівського, польського, чеського, литовського та іншого походження. Вони закликали американських громадян приєднатися до них у зверненнях до президента Р. Ніксона, щоб він у своїх розмовах із Брежнєвом мав на увазі не лиш короткотривалі торговельні чи інші користі, але найдальшу мету — встановлення тривалого миру в світі, що його не можна собі ніяк уявити в СССР.

„Відкритий лист", що за його надрукування заплатив УКК понад 10,000 долярів, появився на останній сторінці „Ню Йорк Таймс", який друкується мільйоновим накладом. З голосом „Ню Йорк Таймс" числяться в цілому світі, бо скрізь його читають й тому „Відкритий лист" був може найсильнішою протисоветською демонстрацією в часі відвідин Брежнєва у США.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

До чого договорився . . .

(закінчення з стор. 1.)

говельних підприємств у Москві, а США дадуть дозвіл десятьом советським банкам та підприємствам відкрити свої представництва в Ню Йорку та Вашинґтоні.

Советські пасажирські літаки зможуть перевозити пасажирів до Ню Йорку та Вашингтону, а американські зможуть літати до Москви та Ленінґраду.

Із важніших справ, які вирішено в часі переговорів, треба згадати, що обі держави договорилися не втягати себе взаїмно в атомну війну, в чому включено, що на випадок загрози вибуху війни обі держави мають старатися договоритися передтим між собою та не встрявати в війну, якщо її захоче вести якась інша держава із США або СССР. Для того буде діяти постійна телефонічна лінія між Москвою та Вашингтоном.

Обі держави погодилися довести до кінця переговори в справі обмеження виробництва атомної зброї, які ведуться вже від довшого часу.

Президент Р. Ніксон та Л. Брежнєв погодилися продовжувати свої зустрічі й в рямцях цього договору, Ніксон має їхати в відвідини до СССР в наступному, а Брежнєв у 1975 році до США.

Хоч Брежнєв старався бути дуже вічливим й приязним до американських сенаторів, з якими він зустрічався, щоб дістати право до знижки мита на советські товарі, якою користуються заприязнені з США держави, а яка предбачує 50%-ову знижку мита на товарі, продавані до США, американські сенатори на це не погодилися, головно тому, що СССР й досі не заявив виразно, що відкликає закон про заплату окремого податку від советських жидів, що хочуть еміґрувати до Ізраїля.

Брежнєв старався достосуватися до американських звичаїв у часі прийнять, жартував на прийняттях із гостями, між якими були теж зірки із Голлівуду, й залишити по собі якнайкраще враження. Чи, поза його усміхом, є й щире бажання мирного співжиття із США, покаже щойно найближча будучність.

—o—

Повертається „золота гарячка"

75 років тому, в 1898-ому році тисячі канадців та американців мандрували на Північ Канади шукати золота. Один із великих осередків для шукачів золота було місто Давсон, на території Юкон, в якому тоді жило 40,000 людей. Та зложжя золота скоро вичерпалися, ціна на золото впала, а в парі з тим змаліло й число населення в Давсон Крік, яке стало малим, незамітним містечком із 750-и постійними мешканцями.

Але цього року, коли Давсон Крік відзначує своє 75-річчя та славні „Дні Клондейк", які далеко гучніше відзначує щороку Едмонтон у часі своєї „Едмонтонської виставки" („Едмонтон ексгибишен"), до Давсон Крік починають знова прибувати шукачі золота. В минулих місяцях ціна на золото значно підвищилася (до 120,00 долярів за унцію) й тому багато підприємчивих канадців порпаються знову в колишніх копальнях золота, шукаючи за пим вартісним металем. Щоб шукати золота, треба мати дозвіл від уряду на певну ділку землі („клейм"), до якої має доступ лише її власник та ті, яким він дасть дозвіл. За дозволами на ділки для копання золота тепер старається багато шукачів. Один власник готелю дістав дозвіл аж на 200 ділок, а 44 інші шукачі — кожний — взяли дозвіл шукати золота на 88 ділках. До цього року старалося пою дозволи мало людей. Прим. у минулому році уряд видав дозвіл шукати за золотом лиш на шости ділках. Цього року лише в місяці травні уряд видав дозвіл шукати за золотом на 98-и ділках.

Між шукачами золота є канадці, які кидають дуже добре платні зайняття й ідуть шукати золота, бо сподіваються заробити тут більше. М.ін., між шукачами золота є один, що покинув зайняття, на якому заробляв 16,000 долярів річно й пішов шукати за золотом біля Давсон Крік, де перед 72-а роками шукав золота його батько.

Шукачі золота не працюють даром. Посередник для закупу золота, який, кромі того, продає шукачам золота устаткування для розкопів за золотом, сказав, що деякі шукачі продають йому по дві унції золота денно. Очевидно, що не всі мають таке щастя. Одначе видно, що на Юконі є ще золото, бо велика компанія Юкон консолідейтед ґолд корпорейшен" знайшла до 1966 року золота вартости 70 мільйонів долярів.

У зв'язку з попитом на золото та 75-річчям міста Давсон Крік, де будуть теж дуже святочно відзначувати 100-річчя Канадської Королівської Кінної Поліції — Ар-Сі-Ем-Пі, Давсон Крік сподівається мати цього року бл. 300,000 відвідувачів, які пригадають йому минулу його славу із днів „золотої гарячки".

—o—

Комахи та хробаки в Піс Рівер

В околиці Піс Рівер хробаки та комахи кинулися на 2,000 акрах, засіяних ріпаком. В деяких околицях шкідливі насікомі появилися вперше. Окружні аґрономи передали фармерам хемікалії, які повинні знищити комах та хробаків.

—o—

• **В цілому світі зросло** в минулому році число рогатої худоби на 1.6% й становило 1.3 мільярди штук.

• **Між 1962 і 1972 роком** зросло число телефонічних апаратів у світі із 151.6 мільйонів до 291 мільйонів.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone 422-1248

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний

Як живе Брежнєв?

Кореспондент американського жрналу „Тайм" Дж. Шав, який напередодні виїзду Брежнєва до США, враз з іншими американськими кореспондентами мав розмову з Л. Брежнєвом в його бюрі в Кремлі, подав деякі дані про те, як живе теперішній справжній керівник СССР Л. Брежнєв. Бюро Брежнєва приміщене на третьому поверсі будинку ради міністрів СССР у Кремлі. На його столі є апарат, який кожної хвилини може його злучити з яким небудь членом політичного бюра центрального комітету комуністичної партії СССР. На столі, поруч його бюрка, є постійно всі важніші советтські газети. Поруч його кабінету є кімната, де Брежнєв звичайно обідає, там є теж холодільник та канапа, де він може переспатися. Брежнєв завзятий курець й курить советські та американські папіроски („Філіп Морріс").

В Москві Брежнєв живе зі своєю дружиною та 86-річною матір'ю в п'ятикімнатному мешканні в будинку, де живуть советські достойники. Його дочка працює в пресовій аґенції, а син Юрій у відділі торгівлі. Брежнєв радо гостить своїх приятелів, для яких нераз сам приготовляє страви.

Кромі помешкання в Москві, Брежнєв має чудову віллу в віддаленій 70 миль від Москви оселі Завідова, де має пливальню та лазню. Кругом Завідової є ліси, де є чимало звірини й Брежнєв залюбки запрошує своїх гостей на полювання. Всі гості, що приїздять до Брежнєва на полювання, дістають повний мисливський одяг та рушниці із далековидом. Відтак усі мисливці з Брежнєвом сідають на плятформі, недалеко віллі Брежнєва й ждуть на диких кабанів, що приходять на жир до наставленої недалеко дому кукурудзи. Як кабан покажеться й зачинає їсти наставлену кокурудзу, мисливці стріляють із віддалі 50 ярдів і, звичайно, вбивають кабана. Відтак відбувається прийняття з водкою та закусками. А в міжчасі з кабана стягають шкіру та приготовляють м'ясо до замороження в холодільні.

Брежнєв має до користування кілька автомобілів, подарованих головами різних держав. Французький президент Дж. Помпіду подарував йому автомобіль „Сітроен-Масераті", президент Р. Ніксон „Кеділляк Елдорадо", канцлер Західної Німеччини В. Брандт „Мерцедес 450". А в кремлівському ґаражі він ще має англійський Роллс-Ройс Сілвер Клавд.

Час до часу Брежнєв любить проїхатися скорим моторовим судном по Волзі. Для того він має й кілька моторових суден в ґаражі своєї віллі в Завідовій.

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

BAYDALA DRUGS
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Посилаю ——— на передплату „Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Ім'я і прізвище: ....
Адреса: ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
15 ЦЕНТІВ
Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
....
нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)